

KOMMUNISTISK POLITIK

25.000 i protest mod rydningen af Brorsons Kirke, København 13. august 2009 (Foto: KP)

***STOP VANVIDDET:
HUMANITÆRT OPHOLD NU!***

Nr. 17

13. årg.

2009

28. august -

11. september

Støttepris 20 kr.

TEMA: VÆRDIKAMP - STØT IRAKERNE

Natos spøgelsesvalg i Afghanistan s. 2 • Budgetter, burka'er og Brorson s. 3 • Kirkerydningen – et signal fra politistaten s. 4 • 25.000 på gaden for irakere s. 4 • Irakere truet med fængsel s. 7 • DE ANSVARLIGE s. 8 • Standardsvar og opposition s. 9 • Krig og kampfly en guldgrube s. 10 • Et usynligt handicap s. 11 • Møde med Ernst Thälmann i Hamburg s. 12 • Kriminalisering af Boykot Israel s. 14 • Arbejdsmarkedskommissionens fejl s. 16 • Overvågningssamfundet s. 18 • Fredsfestival s. 21 • En sulten reservearmé s. 24

Spøgelsesvalget i Afghanistan slår tilbage

Det var forhåndsgivet, at fupvalget i Afghanistan ville blive kaldt en succes af de samme kræfter, som organiserede det – NATO, USA, besættelsesmagterne, og deres lakajer, indbefattet den såkaldte afghanske præsident Hamid Karzai.

Den krigsførende NATO-generalsekretær Rasmussen skuffede heller ikke:

- De første meldinger er opmuntrende, erklærede han. Valgdeltagelsen var 'en tydelig demonstration af, at det afghanske folk ønsker demokrati, de ønsker frihed og afviser terrorisme'.

Den krigsførende amerikanske præsident Obama kaldte det 'et vigtigt skridt fremad' for Afghanistan:

- Vi vidste at Taliban ville afspore dette valg. Men selv overfor denne brutalitet udøvede millioner af afghanere deres ret til at vælge deres ledere og bestemme deres egen skæbne.

Det krigsførende EU - så godt som alle medlemslande er i Afghanistan - kaldte i skikkelse af den store observatørgruppe valget for 'en sejr for det afghanske folk'.

Den krigsførende tyske kansler Angela Merkel sagde, at det var 'et vigtigt kapitel i landets demokratiske udvikling.'

Det krigsførende FN, som har givet grønt lys for besættelsen af Afghanistan, der strider mod FN's eget charter, betegnede i skikkelse af den særlige udsending Kai Eide valgdagen den 20. august for 'en god dag for Afghanistan'.

Hamid Karzai kaldte det straks en 'succes', mens hans modkandidat og tidligere udenrigsminister Abdullah Abdullah sagde, at Karzai og hans folk snød og fiplede med stemmerne.

Hele denne jubel fra de krigsførende i Afghanistan understreger, at valget ikke var for afghanerne, men til ære for den hjemlige opinion, som er grundigt træt af snart otte års krig. Det skulle understrege 'fremskridt' – og USA og NATO-tropperne gennemførte op til valget en stor og mislykket militær offensiv for at 'sikre dets gennemførelse'.

Men hele den første begejstring har ikke forhindret, at nogle sandheder om det afghanske valg er ved at komme frem. Der taltes først om 'uregelmæssigheder' og 'snyd'. Nu står det klart, at der er tale om massiv valgsvindel. De internationale observatører, også fra EU, var ude af stand til at overvåge

andet end specielt sikrede, udvalgte valgsteder. TV-billederne af køer ved valgstederne løj simpelthen. Det var ikke 50 procent, som deltog ved valget, som det blev påstået; tallet var langt lavere. I nogle provinser var valgdeltagelsen på under 10 pct. Stort set ingen kvinder stemte. Rapporter om stemmesedler, der var til salg, og enhver anden tænkelig type valgsvindel flourer, hvad der er forventeligt, når det største svindelnummer er valget selv.

En afslørende flig af sandheden kom fra nogle engelske journalister i Afghanistan. Tom Coghlan artikel til The Times 21. august havde overskriften: 'Ingen tegn på folk, der stemte, trods officielle påstande om det modsatte'.

Coghlan fortæller, at han overværede valget ved et lokalt valgsted fra kl. 8 om morgenen. En time senere havde han ikke set en eneste, der stemte. Og billedet i resten af Afghanistan var det samme, tilføjer han:

"Men valgstedet i Pul-e-Charki tegnede et mistænkeligt andet billede. I alt var der allerede afgivet 5.530 stemmer ved præsidentvalget, ifølge listerne, som valgmandene førte ved siden af hver stemmeurne. I hver af boksene var et sært ensartet antal på 500-510 stemmer. Endnu mere imponerende var det, at omkring 3.025 af stemmerne var fra kvinder.

Hvis man antager, at den sidste vælger forsvandt mindst to minutter før The Times ankom kl. 7.55, må de valgtillordnede ved de 12 forskellige stemmebokse have behandlet mindst 100 vælgerstemmer pr. minut fra valget begyndte."

Masser af stemmer, altså. Men kun få vælgere. Et spøgelsesvalg, intet steds bare i nærheden af bare 50 pct., selvom man officielt kan få den procent, man måtte ønske. Fupvalget vil slå tilbage på dem, der bestilte, organiserede og hyldede det. Det har intet med demokrati at gøre. Det var ikke et fremskridt for det afghanske folk. Det var svindel fra A til Z. Og i sidste ende er det bedøvende ligegyldigt om besættelsesmagternes mand i Kabul hedder Karzai eller Abdullah. Afghanerne vil ikke have nogen af dem, eller nogen besættelsesmagter i landet. De vil smide dem, deres løgne og deres væbnere ud.

Redaktionen 25. august 2009

KOMMUNISTISK POLITIK

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

APK's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 325 kr.

År (25 nr.) 550 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 04.09.09

Budgetter, burka'er og Brorson

Løkke-regeringens og dens støttepartiers ageren bærer stedse tydeligere præg af panik. De har mistet grebet om situationen, eller rettere sagt: de er blæst omkuld af den økonomiske krise, der har væltet alle deres planer og prioriteringer, for man kan nu engang ikke sælge, at det landets største problem er mangel på arbejdskraft, når massefyringerne ruller, arbejdsløsheden stiger med rekordfart og en helt ny ungdomsgeneration nu trues med at blive krisens og arbejdsløshedens største ofre.

Den primitive nyliberale politik fungerer kun under et opsving, hvor dens boblekarakter kan holdes skjult. Da dens eneste virkelige prioritering og formål er at gøre de rige rigere – på de brede massers og 'velfærdens' bekostning – står den ret så handlingslammet over for den accelererende krise. Dens sidste store foræring til de rige under opturen var sidste års skattelettelser, som træder i kraft fra 2010. Og dens eneste svar på krisen var milliardforæring til bankerne.

VK-regeringen har altid pralet af sine budgetoverskud. Med finanslovsforslaget for 2010 præsenteres et rekordstort budgetunderskud på 85 milliarder kroner. Det fremkommer ikke mindst ved skattelettelserne og krisepakkerne.

Både dens økonomiske politik og dens selvglade pralerier ligner Foghs spøgelse.

Med en ny tabt krig efter Irak lurende i den afghanske ørken, bandekrig i København, der er på vej til andre dele af landet, og en tordnende økonomisk krise, hvor afslutningen langt fra kan skimtes, er regeringen Løkke sårbar, skrøbelig og svag. Selvom de optimistiske toner om, at krisen er ved at være overstået, igen bliver slået an, ved regeringen, at de næste par års krisedybder kan blive ødelæggende for dens politik og hele ideologi. Den går stille med dørene og forsøger at forhindre danskerne i at fatte, hvad der egentlig foregår.

Derfor spiller den også i tide og i utide sit 'bedste', og snart sagt eneste

kort: fremmedhadet, racismen, umenneskeligheden. Burka'er og Brorson. Forslaget om forbud mod at muslimske kvinder bærer burka – der er et par hundrede i landet, som gør det – betegner et nyt lavpunkt for regeringen, kun overgået af det efterfølgende forslag om at forbyde ikke-eksisterende bederum på gymnasier.

Regeringens umenneskelighed i praksis har sat nye, rystende rekorder med politistormen på Brorsonkirken og mishandlingen af aktivisterne uden for kirken og de arresterede asylsøgere. De skal UD, råber de sorte præster fra Dansk Folkeparti, minister Rønn-Hornbech og hele det gale slæng.

H.A. Brorson, som den bestormede kirke har navn efter, var pietismens salmedigter:

*Truer himlen, ryster jorden,
Skrækker hvert et element,
Er vort land af vredens torden
Som i øjeblik bespændt,
Vil da ingen se sig om
Til at give nåden rum.*

Det ironiske ved klapjagten på irakere er, at de fleste af dem enten er flygtet fra Saddam Husseins Irak, eller har været kollaboratører og tjent den krigskoalition, VK-regeringen pralede af at være med i. De har god grund til at frygte tvangsudvisning, og bør uden tvivl have asyl af humanitære grunde – uanset deres politiske holdninger eller 'bedrifter'. Men der ingen nåde at finde hos V, K og DF.

Til gengæld har et flertal af danskerne nu definitivt fået nok af den koalition.

Det er en af grundene til, at Hjort Frederiksen's finanslovsforslag ikke indeholder store og omfattende 'velfærdsbesparelser' og at den i stedet, i total modsætning til dens erklærede principper, opererer med et budgetunderskud for næste år på 85 milliarder kroner. Åbenlys social nedslagtning vil udløse masseprotester af et omfang, der kun kan ende med regeringens fald. Derfor vil den gennemføre en række offentlige investeringer i skoler, daginstitutioner, sygehuse, sund mad og bedre service! Flere praktikpladser, flere midler til forskning. Og selvfølgelig 700 millioner ekstra til det krigsførende militær og 100 millioner ekstra til PET og danske repræsentationer i udlandet.

Gås budgettet efter i sømmene, og det vil blive gjort i den kommende tid, vil det vise sig, at den indeholder mængder af velfærdsnedskæringer – og afslørende tal om dybden af den økonomiske krise i Danmark. Og Hjort Frederiksen lægger op til et generalangreb på reallønnen ved at erklære, at danskerne får for meget i løn: - *Lønstigninger har i Danmark været højere end i udlandet, hvert år siden 2000. Det har medvirket til at svække danske virksomheders konkurrenceevne.*

LO-formand Harald Børsting konstaterer, at "Regeringen forsøger med finanslovsforslaget at tegne et billede af smalhals for dansk økonomi. Et billede, der skal gøde jorden for nedskæringer og stramninger."

Smalhals er der – hos den almindelige dansker. Vi må gøre os klart, at velfærdsforringelser kan undgås, hvis også *de rige tvinges til at betale for krisen* – f.eks. ved at annullere de planlagte skattelettelser og virkelig beskatte profit og spekulationsgevinster.

Det kræver til gengæld at arbejderne og det stadig tavse flertal går til kamp. Uden nåde!

Kirkerydningen – et signal fra politistaten

Af Arbejderpartiet Kommunisterne

”Slå ikke, slå ikke!” råber de siddende og forsvarsløse demonstranter til politiet med de trukne stave. Lige lidt hjælper det. Stavene svinges igen og igen mod demonstranterne, der forsøger at hindre bussen med 19 irakiske mænd i at køre væk fra Brorsons Kirke natten til torsdag, da kampklædt politi stormede den.

Demonstranterne ved kirken forsøgte at redde de udvisningstruede irakere, hvis liv i sidste ende står på spil. Den voldelige fremfærd mod de fredelige protester er endnu et eksempel på, at Danmark bevæger sig i retning af en politistat.

I stedet for at kritisere politiet for den brutale og helt unødige brug af vold udtrykker formand for de konservative Lene Espersen ”sympati med de politimænd og -kvinder, som heroisk har påtaget sig opgaven ...”

Det er ikke heroisme at prygle ubevæbnede og siddende demonstranter. Det er derimod heroisme, når disse modigt sætter sig ned foran de massivt udstyrede, pebersprayende og knippeltæskende betjente, eller når en demonstrant kastede sig ind under bussen for at hindre den i at køre.

Ved at fremstille polititerror mod

fredelige demonstranter som ’heroisk’ har regeringen også lagt linjen for, hvordan den skal være ved årets klimatopmøde, hvor der vil være store civile ulydigheds-protester. Fredelige demonstranter kan forvente at blive mødt med overdreven magtanvendelse.

Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) kræver, at der sættes en øjeblikkelig stopper for politibrutaliteten, der trives i den militaristiske, fremmedfjendske lov og orden-atmosfære, VK-regeringen og Dansk Folkeparti har fremelsket. APK nærer ingen illusioner om, at regering og politi skal komme til fornuft. Det kan kun stoppes af en levende, aktiv og modig bevægelse mod den snigende politistat – mod krise, krig og

reaktion.

Rydningen af Brorsons Kirke er en brutal magtdemonstration fra regeringens, Dansk Folkepartis og politiets side om, at man urokkeligt vil gennemføre sin umenneskelige flygtningepolitik til den bitre, dødbringende ende, trods henstillinger fra FN, Amnesty

International og mange andre om at give de irakiske flygtninge asyl af humanitære grunde. Magthaverne tillader ingen frirum, ingen menneskelighed, ingen ’kristelig barmhjertighed’.

Det er et udtryk for, at den reaktionære regering og dens støtteparti stadig følger samme vanvittige logik, som da den rydgede Ungdomshuset på Jagtvej 69. Protesterne vil ikke stilne af. De vil blive kraftigere overgreb

for overgreb.

Kirkerydningen giver genlyd verden over. Det krigsførende Danmark med en tidligere statsminister som NATO-boss sender et internationalt signal om, at det stadig er antimuslimsk og fremmedfjendsk og knægter anstændighed, humanitet, ytringsfrihed og demokrati.

14. august 2009

25.000 på gaden for irakere

Omkring 25.000 mennesker demonstrerede den 14. august til støtte for de udvisningstruede irakere, efter at kampklædt politi om natten stormede Brorsons Kirke i København og gik amok mod demonstranter, der prøvede at forhindre irakerne i at blive ført væk.

Mellem 20.000 og 25.000 mennesker deltog i Kirkeasyls demonstration i København. Det viser den optælling, som Kirkeasyl gennemførte, da demonstrationen passerede Dronning Louises

Bro på Nørrebro. På det tidspunkt nåede demonstrationen fra Nørrebros Runddel til Nørreport station, en strækning på ca. to kilometer. Flere sluttede sig til hen ad vejen og ved Christiansborg.

Kirkeasyls talsmand Jacob Hjuler Tamsmark er begejstret:

- Det er den største demonstration i flere år og formentlig den største nogensinde, der er arrangeret på bare én dag, og hvor annoncering kun er sket via sms og Facebook.

- Det er det andet Danmark, der

demonstrerer. Det Danmark, som vender sig imod regeringens tvangshjemsendelse af irakerne og mod den brutale rydning af Brorsons Kirke. At så mange forskellige mennesker er dukket op giver håb og energi til at fortsætte arbejdet for at sikre irakerne en tryk fremtid i Danmark.

Demonstrationen i København startede ved Brorsons Kirke på Nørrebro og gik derefter til Christiansborg. Der blev samtidig demonstreret både i Århus, Aalborg, Odense og Svendborg.

Knipplerne haglede ned over aktivisterne

Politibrutaliteten ved Brorsonskirken rystede mange, men billederne giver kun et lille indtryk af, hvad der egentlig skete, skriver en aktivist fra DKU, som var med

De fleste har set billeder fra rydningen af Brorsonskirken i fjernsynet. En pige får otte knippelslag, hvoraf det ene sidder i ryggen, da hun er på vej væk fra den uniformerede voldsmand. Billederne er egentlig rimelige dækkende for politiets generelle fremfærd den nat og viser meget godt politiets opførsel, omend de ikke viser det hele. Vi ser i nyhederne en sekvens på 15-25 sekunder hver gang, og selve rydningen samt transporten af irakerne tog flere timer.

Vi ser ikke alle de betjente, som – fuldstændig ude af den – måtte standses af deres kolleger i deres volds-rus, når

det gik for vidt. Vi har heller ikke billeder af de betjente, der tævede løs på irakerne inde i selve bussen, mens de sad stripset i sæderne.

Mængden af peberspray, der blev brugt, kan heller ikke aflæses af billederne, ligesom måden, den blev brugt på, heller ikke fremgår – aktivisterne brugte f.eks. deres arme til at dække over øjnene, og politiet rev så armene væk for bedre at kunne sprøjte peberspray ind i øjnene på dem.

Politiets brug af uro-betjente er heller ikke dokumenteret i de borgerlige medier, og disse mødte op lige så kampklare og aggressive som altid. Et videoklip på hjemmesiden Modkraft viser bl.a., hvordan en af urobetjentene får et knippel-slag af en uniformeret kollega og efterfølgende skal lige til at pande ham en i frustration.

Ungdomshuskampene bød på mange grimme ting fra politiets side, usandsynlige mængder tåregas, nedkørsel af aktivister, overfald, tæv til fængslede

osv., men der skete alligevel et skred ved rydningen af Brorson-kirken.

Selve rydningen som udgangspunkt var om muligt en endnu mere svinsk handling end rydningen af Ungdomshuset. Den magtudøvelse, der blev brugt, var som et stort, uniformeret tæskehold, der bevægede sig ned ad gaden og tævede løs på alt og alle.

Derudover er det sjældent, at politiet tæver sådan løs på folk, når kameraerne snurrer, og flere politikeres accept og ros af den synlige volds-anvendelse er også en kraftig optrapning.

Skulle der være nogle, der sidder tilbage med blinkende alarm-lamper og tænker, at politiets aktion og scenerne fra den nat ved kirken giver minder om 30'ernes Danmark, udvisningen af jøder til Tyskland osv., er der kun en ting at sige:

I kan jo bare skrive en klage til politiet ...

- dag

Koncert samlede 100.000 til irakere

En fyldt Rådhusplads og en række af Danmarks mest prominente musikere samlede over 100.000 kr. tirsdag aften. Samtidig indsamlede Amnesty 10.000 underskrifter for humanitært ophold til irakerne

En stjerneparade af danske musikere havde stillet gratis op til lejligheden for at vise deres støtte til de irakiske flygtninge.

Under koncerten ytrede musikernes deres utilfredshed med rydningen af kirken og tvangsudvisningerne af irakere.

- I Danmark bryster vi os af at være de første, der frigjorde slaverne, og de første, der frigjorde pornografien. Vi er humanister, sagde Lars H.U.G under koncerten.

Også Niels Hausgaard gav sit besyv med oppe fra scenen:

- Hvis reglerne strider imod menneskelighed, så er det jo ikke menneskelighed, der er noget i vejen med.

- Jeg er hverken specielt venstreorienteret eller specielt højreorienteret. Og jeg er ikke radikal. Men jeg er for anstændighed! udtalte Simon Kvamm med henvisning til Danmarks umenneskelige behandling af de irakiske asylansøgere.

Under koncerten holdt den 19-årige afviste iraker Andam Fazil en tale til de

20.000 fremmødte:

- Af hele mit hjerte takker jeg jer, som er her nu. Tak, fordi I viser os et andet Danmark. Tak, fordi I viser et andet Danmark end det, der rev os ud af vores senge den nat.

Kirkeasyl er glad for opbakningen bag koncerten fra kunstnere og publikum.

Samtidig fremhæves det, at støttearbejdet langtfra er afsluttet:

- Vi ser koncerten som en ny start. Vi har stadig en masse arbejde at fortsætte. Irakiske venner, der skal besøges i Ellebæk-fængslet. Familier, som skal understøttes. Koncerter og protester, som skal arrangeres. Så vi vil gerne sige mange tak til de tusindvis af fremmødte, som i dag støttede medmenneskeligheden og en mere anstændig asylpolitik, udtaler Jakob Hjuler Tamsmark fra Kirkeasyl.

Andams tale til støttekoncerten

Andam Fazil holdt tale ved støttekoncerten Humanitært ophold nu. Han blev anholdt natten til den 13. august i Brorsons Kirke og efterfølgende fængslet. Han blev løsladt igen et par dage efter, fordi hans asylsag ikke færdigbehandlet

Mit navn er Andam Fazil. Jeg er 18 år gammel. Jeg flygtede fra Irak, da jeg var 16 år.

I 2007 kom jeg til Danmark. Her fik jeg lov at bo i en lejr for uledsagede flygtningebørn. Der boede jeg en måned, og så blev jeg flyttet til Sandholm.

Fredag den 15. maj 2009 flygtede jeg igen. Denne gang var jeg ikke alene. Sammen med 30 andre irakere søgte

jeg ly for Danmarks politikere i en kirke. Dag for dag voksede vores angst for at blive sendt tilbage. Samtidig så vi i fjernsynet, hvordan bomberne eksploderede i Irak.

Men der var også håb. Der var håb, fordi I gav os håb. Jeg vil gerne sige tak til alle, der støtter os. Alle. Ung som gammel.

I, som har bragt os tæpper.

I, som er gået med i demonstrationerne.

I, som har gået med vores T-shirts.

I, som står ved vores side.

I, som med hjertet har været sammen med os.

Af hele mit hjerte takker jeg jer, som er her nu. Tak, fordi I viser os et andet Danmark.

Tak, fordi I viser et andet Danmark end det, der rev os ud af vores senge den nat.

Jeg glemmer aldrig den nat, politiet kom. Jeg glemmer aldrig, hvordan de sagde, vi skulle følge med. Jeg blev

grebet af panik, smadrede et glas og skar i mig selv. Samtidig så jeg børnene græde, mens deres fædre blev ført væk. Jeg hørte kvinderne skrike.

Jeg glemmer aldrig den nat, politiet kom. De tog os ud i en bus. Vi blev slået. Jeg forstår stadig ikke hvorfor.

Vi blev kørt til en politistation og sat i isolation. Her sad vi i otte timer, før vi blev sendt til fængslet i Sandholm. Closed camp.

I fængslet ville de skille os igen, men vi klamrede os til hinanden og holdt så godt fast, at vi fik lov at blive sammen.

Vi var sammen. Men fredag morgen fik jeg at vide, at jeg kunne gå. Jeg blev løsladt. Min sag er genoptaget.

Det er forfærdeligt, at mine venner stadig sidder i fængslet, mens jeg er her. De skulle også være her.

Vi er kommet hertil, fordi vi ikke kan være i Irak. Fordi der kun er død og ødelæggelse. Fordi der er krig, og der er mennesker, som vil slå os ihjel.

Vi vil ikke tilbage til Irak!

Irakeres baggrund for at ville blive

I debatten efter rydningen af Brorsons Kirke kan de irakiske familier fremstå som lovbrydere, der er blevet sat på plads. Men virkeligheden er langt mere nuanceret, siger en af deres advokater Helge Nørrung

De 2-300 irakere, der er blevet i Danmark trods afslag på asyl, har haft mange gode grunde til at nægte at tage tilbage.

For det første har de valgt at følge FN's advarsler vedr. sikkerheden i deres land. Siden 2004 har FN's flygtningeafdeling UNHCR kraftigt henstillet til nationerne, at der ikke måtte lægges pres på irakere for at vende hjem, også selvom de måtte få afslag på asyl. Og FN har givet flere opfordringer til, at give irakere en anden form for beskyttelse, f.eks. en midlertidig humanitær opholdstilladelse. Disse opfordringer fra FN har Danmark – i modsætning til

f.eks. Sverige – siddet totalt overhørig. Vi har i stedet i strid med advarsler fra FN pålagt irakere et enormt pres ved de såkaldte ”motivationsfremmende foranstaltninger” såsom centerflytninger, madkasseordninger, meldepligt osv. Vi har således på enhver tænkelig måde fortalt disse mennesker, at de er uønskede, og det har udsat både børn og voksne for et urimeligt pres, som har gjort mange syge. Det er en ukristelig måde at behandle mennesker på, som flygtede fra en brutal diktator, og som ikke tør rejse hjem af frygt for de mange terroraktioner, der stadig foregår efter Saddams fald.

Og i ly af en tvivlsom hjemsendelsesaftale foretager vi nu en brutal hjemsendelse til de mest usikre provinser i Irak, selvom FN stadig advarer herimod.

Blandt de sidst tvangshjemsendte var en syg enke, som kl. 4 om morgenen blev vækket i Sandholm-fængslet og bevidst fjernet fra sin 20-årige datter og sendt til Bagdad. Hun fik ikke lov til at vente på at den irakiske delegation skulle tjekke datterens papirer, så de kunne forblive sammen. Og Integrationsmini-

steriet havde netop givet afslag på opholdstilladelse på trods af, at hendes mand døde kort efter chokket over at få afslag på asyl i Danmark, og at hun har en anden søn med opholdstilladelse i Danmark.

Blandt de andre skæbner i Sandholm-fængslet sidder desuden torturofre og folk fra religiøse og etniske minoriteter, som vil være i alvorlig risiko ved en returnering. Risikoen for disse minoriteter er tiltaget i årene efter Saddam, men mange har ikke haft lejlighed til at få gen vurderet deres sag i Flygtninge-nævnet, som ikke genoptager sager af egen drift. Blandt de senest tvangshjemsendte var også en mand, der tilhører en sådan minoritet, men som ikke nåede at søge sin sag genoptaget.

Konklusionen er, at der bør skæres igennem ud fra den kendsgerning, at sikkerhedssituationen i Irak i mange år har været så dårlig, at en hjemsendelse ikke var mulig. Danmarks behandling af disse irakere må medføre, at i hvert fald dem, der indrejste før Saddams fald i marts 2003, bør have en form for humanitær opholdstilladelse.

Irakere truet med fængsel af irakisk regeringsdelegation

Den irakiske delegation, der kom til Danmark efter anmodning fra den danske regering for at tjekke de afviste asylansøgere, fremsatte grove trusler under møde med fire af de anholdte irakere, som har siddet mere end en måned i fængsel. Asylsøgerne kunne efter irakisk krav ikke have en advokat med ved afhøringerne

De anholdte irakeres advokat fik ikke lov til at deltage i mødet med delegationen. De irakiske myndigheder havde stillet dette lov- og menneskeretsstridige krav til dansk politi, der adlød det. Det er blevet fordømt ikke bare af danske jurister og menneskeretsorganisationer, men også af FN.

Initiativet Asylret siger i en pressemeddelelse, at den irakiske delegation under dette møde med de afviste irakere oplyste, at tre ud af de fire anholdtes papirer/id-kort ikke er ægte officielle irakiske papirer, og beskylder dem hermed for at have forfalsket deres identitetspapirer.

Der opstod derefter en diskussion mellem de tre asylansøgere, som beskyldes for dokumentfalsk, og delegationen. Under diskussionen siger en af asylansøgerne, at hvis hans papirer er uægte, er delegationens det også.

Delegationen svarer ved at true de tre med fængselsstraffe, når de vender tilbage til Irak. A (en af de tre irakere med arabisk baggrund) bliver truet med op til to års fængsling, M med et år og H (kurdisk baggrund) med to måneder, når de kommer tilbage til Irak.

Asylret meddeler også, at det er lykkedes initiativet at stoppe endnu en tvangsudvisning. I dette tilfælde tvangsdeportationen af en 19-årig iraker, en af dem, der blev anholdt under rydningen af Brorsonkirken. Efter en to måneders nonstop kamp lykkedes det Asylret at få stoppet den 19-åriges tvangsudvisning.

Asylret kommenterer:

- Nu skal vi starte en ny kamp for at overbevise rigspolitiet om, at det skal lade den unge mand være i fred og lade ham opholde sig uden for fængslet, mens sagen er under behandling hos de relevante myndigheder. Den 19-årige har et par gange fået afslag på asyl, sidste gang var i slutningen af 2008. Nu er sagen genoptaget, og han kan opholde sig lovligt i Danmark under sagens behandling. Denne sag er en af de syv, som enten er blevet genoptaget, eller hvor flygtningen har fået asyl.

- Asylrets mål er at få ændret den nugældende asyl- og udlændingepolitik, og det vil vi blive ved med at slå for. Vi kæmper og kæmper og kæmper. Det er den eneste vej frem, der peger i retning af at gøre bare en lille bitte forskel i asyl- og udlændingepolitikken lige nu, mener Asylret. Men vort mål på lidt

længere sigt er at få fjernet politiet fra behandlingen af flygtningesager og få det erstattet af et kompetent personale bestående af læger, psykiatere, psykologer, sygeplejersker, jurister og socialrådgivere, der ikke er ansat af eller i politiet.

Asylret beretter i en anden pressemeddelelse, at en mand den 19. august forsøgte at begå selvmord ved hængning fra loftet. En medarbejder fra asylcenter Brovst så ben dingle over jorden igennem værelsesvinduet og forhindre tragedien. Manden, som har boet i Danmark i tre år, har srilankansk baggrund og er gift og har tre børn.

Det er desværre langt fra første og ikke sidste gang, at selvmord forsøges, konstaterer Asylret. Mange fuldbyrdede selvmord hviler som en mørk skygge over det danske asylsystem, som er indrettet på at gøre livet utåleligt for de

mange, som syger ly for tortur og forfølgelse.

Asylret vil fortsætte med og gøre opmærksom på de mange selvmordsforsøg og fuldbyrdede selvmord, som begås i danske asyllejre.

Irakiske tilstande i Danmark og ingen retssikkerhed i Irak

Danmark invaderede Irak for at indføre demokratiske tilstande og retssikkerhed. Men resultatet er blevet, at der nu er indført irakiske tilstande i Danmark. Det er jo absurd, at en irakisk myndighed (den mystiske delegation) kan forbyde advokatbistand til irakiske borgere, der er på dansk grund.

Oven i købet til asylanmodere.

Alene irakiske myndigheders krav om at hindre advokatbistand til irakiske asylanmodere i Danmark siger alt om den manglende beskyttelse af de pågældende i Irak og bør give anledning til asyl. De danske myndigheder har om nogen fået syn for asylanmodernes udsagn om manglende beskyttelse og manglende retssikkerhed for dem i Irak.

*Mona og Frederik
Støttekredsen for Flygtninge i fare*

Erik Stinus

DE ANSVARLIGE

*Hvis de tror de har vundet
og at denne sag nu
er ude af verden,
dette dokument kan lægges til side,
puttes ind i en file
mærket
ulovlige flygtninge,*

tar de fejl.

*Hvis de tror at en mindedag
for faldne danske soldater
vil slette mindet om denne nat
hvor på ordre fra dem
danske betjente stormer en kirke
for at skille forældre
fra deres børn
og fra hinanden,*

véd de ikke

*at den ungdom som i morgen
er det danske folk
hvis tjenere de gerne
igen og igen vil vælges til at være,
vil huske*

hvad de ønsker glemt.

*Sorgen og gråden i denne nat
og vredesråbene fra gaden
dagen efter
vil stå indskrevet i historien,
dem til skam,
deres modstandere til ære.*

13.VIII.2009

*Endnu engang markerer
en stor folkelig bevægelse
sig på gaderne – bredt
sammensat politisk, socialt
og aldersmæssigt. Den
udgør et enormt pres på
regering og opposition,
politi og medier. Men det
mærkes ikke på overfladen*

”Lov er lov, og loven skal overholdes”

Er standard-politikersvaret, når nu i hvert fald politikerne kan lide den lov, det drejer sig om.

Det er jo i virkeligheden sjovt, at nogle af de 179 politikere i folketinget kan bruge den slags argumenter, eftersom de faktisk er landets eneste personer, der kan lave om på lovene. Er det andre mennesker, der bruger dette argument, kan man synes, de er stivnakkede, og argumentere for, at så burde lovene måske blive lavet om. Når politikerne siger det (ofte med magtesløshed i stemmen), er det direkte flabet.

Det står i midlertidig ikke engang i nogen lovtæst, at irakerne, der ikke har opnået asyl her i Danmark, skal sendes hjem. Det står ikke nogen steder i loven, at man ikke kan tildele dem humanitært ophold og asyl her, ligegyldigt hvad udlændingestyrelsen så end siger.

”Vi passer bare vores arbejde”

Er standardsvaret, når man konfronterer en betjent i kampuniform, der midt om natten er ved at sende mennesker til et land i krig – en krig, som det danske militær har været en aktiv part i.

Hvor mange paragraffer der er i loven, og hvor mange overarbejdstimer der er optjent af det danske politikorps, skal jeg ikke kunne sige, men at politiet den aften valgte at rydde Brorsonskirken, var en politisk beslutning, intet andet.

Det samme gælder sagen omkring Ungdomshuset, hvor politiet efter nogen tids kamp var ude og klage deres nød over, at de ikke havde ressourcer til at tage sig af narko-handlen, fordi de havde brugt så mange ressourcer på at rydde Ungdomshuset.

En kendt taktik fra politiets side, hvor man forsøger at lægge skylden for det mangelfulde arbejde med narko-

*Kan man sende irakerne hjem?***Standardsvar og opposition**

kriminalitet m.m. over på en bevægelse, der øjensynligt optager politiets tid og kræfter.

Opposition – mod hvad?

Fra den første dag, irakerne søgte 'kirkeasyl' og i første omgang rykkede ind i domkirken Vor Frue Kirke, og senere til Brorsonskirken på Nørrebro, har den parlamentariske opposition spillet sin rolle som fallitbo perfekt. De første kritiske måneder af sagen spillede SF med åbne kort imod Kirkeasyls initiativ, men da det ikke lykkedes at knække initiativet på denne måde, begyndte de efter nogle måneder at spille deres klassiske dobbeltspil. Nu er de tilsyneladende imod irakernes udvisning – eller hvad?

Både Socialdemokraterne og SF støttede kirkerydningen – og 'lov er lov, og lov skal holdes', og irakerne ud af landet.

SF's linje (og socialdemokraternes?) er vist på nuværende tidspunkt, at 'sagerne må genoptages og afprøves igen'. Problemet med denne tilsyneladende opposition, der ikke modsætter sig DF's og VK-regeringens sjofle udlændingepolitik, er i grunden, at der ikke er tale om, *hvem* man kan sende til Irak, men om hvorvidt man kan sende *nogen* til det krigshærgede land.

Som i 1930'erne – bare at Danmark nu er i krig

Flere har været ude og sammenligne situationen med 1930'erne, hvor den daværende danske regering rask væk sendte flygtninge tilbage til Tyskland, arbejdslejre og gaskamre.

Situationerne er sammenlignelige på en del punkter, selvom der også er forskelle. En af dem er, at Danmark i dette

Støttedemo for irakerne, Flakhaven Odense Foto KP

tilfælde selv har været en del af de krigsførende nationer, der har smadret Irak og som halehæng til USA været med til at indsætte den irakiske regering. For deltagerne på den store og flotte demonstration dagen efter politiets rydning af kirken vil det dog også stå klart, at SF ikke er en del af bevægelsen, men blot låner den til at opbygge sit image.

Dette partis Kamal Qureshi var taler til demonstrationen og blev godt modtaget. Han lagde ud med nogle af bevægelsens egne pointer og høstede stort bifald for det. Der gik dog ikke længe, før han gik over til at fremføre parolen om at genoptage sagerne. Bifaldet udeblev da også. Det blev simpelthen erstattet af en undrende mumlen i demonstrationen. Der var endda nogle, der råbte til ham, "Asyl til alle irakerne!", men han fortsatte ufortrødent med at fremlægge partiets linje og forsøg på at splitte irakerne og bevægelsen – uden på nogen måde at rejse tvivl ved, hvorvidt man overhovedet kan sende mennesker til Irak.

Enhedslisten, som efter eget udsagn skulle hive de større søskende mod venstre, har på intet tidspunkt i dette forløb ytret nogen som helst form for tvivl om, at de vil støtte en socialdemokratisk regering, næste gang (og hver eneste gang) der er valg.

Hvordan de mener, at de kan rykke noget som helst ved Socialdemokratiet uden at sætte det stolen for døren, er uvist – i så fald var Socialdemokratiet vel rykket selv for længe siden ...

Også 'oppositionen' er fuld af standardsvar, der ikke duer.

To ud af tre er imod tvangshjemsendelser

Ny undersøgelse viser, at regeringen ikke har opbakning bag sin tvangsudvisningspolitik

En ny undersøgelse, som analyseinstituttet Interresearch har foretaget for tænketanken Cevea i perioden 26. juni - 2. juli 2009, viser, at 68 procent af danskerne mener, at Danmark ikke bør sende flygtninge tilbage til lande, som FN advarer imod, at man sender dem til. Modstanden er stort set udtalt blandt alle partiernes vælgere.

- Det er yderst glædeligt, at to ud af tre danskere ifølge en ny meningsmåling er imod at tvangshjemsende afviste asylansøgere til lande, som FN advarer imod, at man sender dem til.

Sådan siger koordinator Tue Magnussen, Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre (RCT) i København, i en presseudtalelse.

- Resultatet er nok også et udtryk for, hvordan man spørger. Selvom andre meningsmålinger har vist en stigende støtte til de afviste irakiske asylansøgere, har opbakningen ikke tidligere været så udtalt, anfører Tue Magnussen og lægger til:

- Men når vi og andre humanitære organisationer har taget afstand fra de påtænkte tvangshjemsendelser, har vi i vores argumentation netop understreget, at FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) har kritiseret, at Danmark sender flygtninge tilbage til fem provinser i Irak, der ikke vurderes som sikre. Derfor ser vi det som en opbakning til vore synspunkter.

RCT har tidligere sammen med fire andre organisationer opfordret integrations- og flygtningeminister Birthe Rønn Hornbech (V) til at give humanitær opholdstilladelse.

AP. Møller og Terma**Krig og kampfly en guldgrube**

De danske dødens købmænd Mærsk og Terma har udsigter til fede fortjenester på de dyreste kampfly nogensinde

AP Møller Mærsk står over for at få en milliardordre som led i det største amerikanske krigsprojekt, jagerfly F-35 - Joint Strike Fighter, forlyder det i de internationale medier. Det er sød musik hos de danske dødens købmænd og et løft for de skrantende aktiekurser.

Der er tale om en milliardaftale om transport fra Mærsk af de mere end 4.000 jagere, som skal flyttes rundt omkring i verden i løbet af de kommende par år. Bygningen af de dyreste og mest moderne jagerfly foregår på Lockheed Martins fabrikker.

USA planlægger at købe 2443 fly for 1560 milliarder kroner. 8 andre lande bl.a. USA's mest 'trofaste allierede' er involveret i selve produktionen af flyet, herunder Danmark.

Det er Mærsk-datterselskabet Damco, der får en fem-årig kontrakt til adskillige milliarder kroner.

- I løbet af et par år begynder Mærsk at flytte dele fra flyet rundt og vil komme til at spille en meget stor rolle i projektet, udtaler Robert Bolz fra Lockheed Martin til Børsen.

Og der er mere godt nyt for dødens købmænd. Våbenfabrikken Terma ved Århus – berygtet for sin produktion af avanceret elektronik, der indgår i israelske bombefly – er for nylig blevet blåstemplet af giganterne Lockheed Martin, Northrup Grunman og samt det britiske BAE Systems (Europas største våbenproducent) og er godkendt som strategisk leverandør til Joint Strike Fighter projektets hovedvirksomheder.

Krigsdividende

Både AP Møllers og Termas inddragelse i projektet er uden tvivl en påskønnelse af Danmarks rolle som tæt allieret

F-35 Joint Strike Fighter, præsenteres i 2006

med USA i dets terrorkrig og besættelserne af Irak og Afghanistan.

AP Møller koncernen har stor erfaring i at være en ubetinget allieret for den amerikanske terrormaskine med transport af varer og tropper fra den første golfkrig og fra den nuværende krig og besættelse af Irak. Det giver pote til de danske dødens købmænd.

Sådanne aftaler kommer som sendt fra himlen i en krisetid med recession og nedgang i omsætningen og transporten af forbrugsvarer jorden rundt.

For første gang nogensinde, eller

Kampagne: Højere dagpenge nu

OK2010 starter underskriftsindsamling for kravet om højere dagpenge – og med afvisning af reallønssænkning, som Claus Hjort Frederiksen nu slår til lyd for

Mens arbejdsmarkedskommissionen er fremkommet med sine strategiske forslag om at forringe dagpengesystemet og efterlønnen, så har den økonomiske krise med sine aktuelle massefyringer gjort sådanne angreb uaktuelle. Både finansloven for 2010 og diverse økonomer forventer, at massefyringerne vil fortsætte i den kommende tid. De må vente på at kunne blive hevet frem igen ved nærmest lejlighed. At tonse frem med deres inderste tanker her og nu og

forsøge at få det igennem ville være politisk selvmord. I stedet ser vi, at der fokuseres på fuldstændig stop for lønstigninger og på forskellig vis direkte lønnedgang som hos SAS. Generelt ser man at den økonomiske krise skal udnyttes til drastisk reallønssænkning i form af lønstop og direkte lønsænkning.

De høje danske lønninger har gjort, at krisen har ramt Danmark særlig hårdt, sagde finansminister Claus Hjort Frederiksen ved fremlæggelsen af finansloven for 2010 og slog dermed til lyd for et generalangreb på reallønnen:

- Nu ventes lønstigningerne at aftage i 2009 og 2010 som følge af den økonomiske krise, men desværre gælder det også lønstigninger i udlandet, at de ventes at aftale væsentligt. Der er derfor ikke udsigt til, at den gradvise svækkelse af danske virksomheder, vi har set siden 2000, hører op.

Det er ganske enkelt løgn, at Danmark er særlig hårdt ramt af den økonomiske krise. Naboland Sverige og en hel stribe andre europæiske lande er endnu væsentlig hårdere ramt end Danmark.

Der har simpelthen været profitfest i Danmark. Det er ikke arbejdernes grådighed, der har forårsaget krisen, eller vil forlænge den.

For de arbejdsløse er de økonomiske forhold mere og mere pressede. Ifølge LO's beregninger er dagpengene udhulet med 25 pct. Det betyder at f.eks. en murer er henvist til at leve af 40 pct. af sin hidtidige indtægt, når han bliver arbejdsløs og en lagerarbejder får højst dækket 56 procent af sin løn.

Derfor har OK2010 iværksat en underskriftsindsamling frem til Folketingets åbning i oktober, hvor regering og partier vil blive præsenteret for kravet om højere dagpenge.

mere præcist: siden 2. verdenskrig, præsenterede Mærsk-gruppen et underskud. For første halvår 2009 blev det på intet mindre end 540 millioner amerikanske dollars – svarende til 2,8 milliarder danske kroner. Der forventes et underskud for hele året på omk. 6 mia. kr.

Alligevel udtaler Mærsk-ledelse, at koncernen vil komme 'styrket ud af krisen'. Med milliardkontrakterne fra amerikansk militær har den også et klart forspring for sine konkurrenter på fragtmarkederne. Den vigtige APM Terminal er involveret i driften af 48 containerterminaler verden over og har 10 nye havne under etablering.

Profitsikring og nedskæringer

At investere i krig og krigsproduktion har altid været en vigtig udvej, når det kapitalistiske samfund hærges af krise. At lukke virksomheder og få tingene lavet i udlandet under discountforhold og til ditto lønninger er ligeledes krisens følgesvend, når guden er maksimal profit.

Topchefen i A.P. Møller Mærsk Nils Smedegaard Andersen kalder den nuværende økonomiske krise 'verdenshistorisk', men siger, at koncernen i sidste ende vil komme styrket ud på den anden.

- Finansieringen af vores nybygningsprogram er i al væsentlighed på plads, og vi har iværksat en række besparelser og udskudt investeringer. Men endnu vigtigere er, at de fleste af vores forretningsenheder klarer sig bedre end markedet.

Besparelserne mærker bl.a. arbejderne på Lindø. Der er intet ansvar overfor den befolkning og arbejderklasse, der hidtil har produceret skibe og sikret AP Møller koncernens profitter. AP Møller Mærskes proklamation om lukning af Lindøværftet – et af verdens mest effektive værfter – er et tydeligt eksempel på, at AP Møllers - dvs. kapitalistisk - "rettidig omhu" ikke er omhu for mennesker.

Resultat massefyring, fabrikslukninger og støtte til krig og krigsproduktion med død og ødelæggelse som fast følgesvend.

Et usynligt handicap

Jonatan er blot 20 år og anbragt på en privat ungdomsinstitution for "utilpassede" unge. Jonatans forbrydelse ligger i en lægelig diagnose, som har stemplet ham som ADHD'er.

Der er nu ikke tvivl om, at Jonatan ikke er helt på linje med sine jævnaldrende. Han kan eksempelvis kun med møje og besvær stave til sine fornavne, Jonatan Bo, og det i en ubehjælpelig skrivestil, som dårligt kan konkurrere med en elev i 2. klasse. Når det kommer til hans efternavn, Poulsen, må han give op.

Myndigheder elsker at uddele stempler. Det skaber på sæt og vis en dejlig systematisk ro blandt bureaukraterne, når alle samfundets borgere er puttet i nogle firkantede kasser eller dertil indrettede kartoteker. Kafkas *Processen* er i virkelighedens verden nærmest en folkekomedie i forhold til de problemer, det er for mennesker at opnå en bare rimelig behandling, hvilket rydningen af Brorsons Kirke for asylsøgere vidner alt om.

Nu eksisterer der overhovedet ikke den mindste sammenhæng mellem afviste og udvisningstruede flygtninge og så vores kære Jonatan. Det er tillige langt fra sikkert, at Jonatan skulle have nogen grund til at føle sig forkert diagnosticeret. ADHD er forbogstaverne i en amerikansk udlægning af sygdommen, som på dansk slet og ret betyder opmærksomhedsforstyrrelse, hvoraf to tredjedele også lider af overaktivering og impulsivitet.

Jonatans opvækst har været drøj. Det var derfor en succes eller rettere sejr, da hans nye bosted og kommune i samarbejde med en privat arbejdsgiver opnåede enighed om at skaffe ham en arbejdsprøvning som arbejdsmand. Ordningen byggede ganske vist på, at kommunen betalte en væsentlig del af den sparsomme løn, der hver anden uge skulle udbetales til Jonatans belastede budget – grundet gælden efter de mange DSB-bøder med mere – men hvad der var vigtigere, var, at arbejdsgiveren var indstillet på at give Jonatan en chance.

Det krævede en del tålmodighed, og i starten afdækkede ansættelsesforholdet flere problemer, end arbejdspladsen af kommune og bosted var blevet orienteret om. Den manglende information var sandsynligvis ufor-skyldt. Eksempelvis skulle Jonatan udfylde ugesedler, hvilket ikke burde være noget stort problem, da han både kunne klokken og havde et vist kendskab til de to første regnearter. Der var blot ingen, der var klar over, at Jonatan kun kunne læse tiden på et digitalt ur! Den almindelige klokke med visere var det rene volapyk. Det gjorde ham ude af stand til at regne "i tiden" og umuliggjorde dermed enhver udfyldelse af en ugeseddel.

Det fandt arbejdspladsen sig til rette med, idet nogle kolleger påtog sig ansvaret at notere tiderne på de forskellige udførte funktioner ned, så ugesedlerne kunne afleveres til bogholderiet.

Det var nu heller ikke den største knast, der skulle ryddes af vejen. Allerede den første dag opstod en situation, hvor Jonatan var dybt optaget af fræsning af en række emner, men blev så forstyrret af arbejdslederen:

- Når du er færdig, skal du lige fejle op efter dig.

Hvad ingen så, var, at Jonatan gik totalt i stå. Først efter ti minutter opdagede de nærmeste svende, at Jonatan totalt passivt stod og betragtede fræserhovedets rotationer, som ikke den mindste berøring med det fastklemte emne. Jonatan var ikke selv i stand til at forklare årsagen. De første timer havde han arbejdet med en ildhu, som kun sjældent ses blandt nytilkomne.

Det skulle vise sig, at det var arbejdslederens utidige indblanding, der med en ny arbejdsopgave havde bragt Jonatan ud af fatning. Jonatan kan nemlig kun koncentrere sig om én ting ad gangen. To ting vælter læsset. Til gengæld er han i dag blandt de bedste og dygtigste, når han får lov til at koncentrere sig om én ting ad gangen. Og det får han! *Reno*

Møde med Ernst Thälmann i Hamburg

Der er sikkert rigtig mange progressive, der ikke ved, at der i Hamborg, i bydelen Eppendorf, findes et interessant og inspirerende museum for en af de tyske arbejderbevægelses allerstørste og allermost afholdte personligheder, den kommunistiske arbejderleder Ernst Thälmann, der gik under kælenavnet ”Teddy”.

Møder man op med åbent og solidarisk sind kan Ernst Thälmanns liv og virke ikke undgå at være en stor inspirationskilde, også i vore dages verden, hvor den rådende og døende kapitalisme stadig hærger med imperialistisk globalisering og alle dens følgesvende i form af krig, besættelse, besættelseskrige, verdenskrise og en reaktion på fremmarch.

Ernst Thälmann var formand for det kommunistiske parti i Tyskland fra 1923. Han blev anholdt og kastet i fængsel som et led i nazisternes kup i 1933 og sad fængslet i 11 år indtil nazihorderne i 1944 den 18. august 1944 hentede ham i fængslet og overførte ham til koncentrationslejren Buchenwald, hvor en eksekutionskommando stod klar til at myrde ham ved skydning og brænde ham i krematorieovnene. Da nazisterne ikke kunne hindre udbredelsen af oplysninger om hans død, forsøgte de i første omgang at udbrede en løgn om, at han var blevet et offer for allierede bomber, der havde ramt koncentrationslejren.

Hele hans virke er et udtryk for en kommunistisk leders offervilje, mod, ligefremhed og klogskab - og evne til at omsætte den marxistisk-leninistiske teori i praksis. Han repræsenterede dermed nogle af de bedste egenskaber i den tyske arbejderbevægelse. Som kommunistisk partileder i en kritisk periode for Tysklands og verdens arbejdere var han en utrættelig foregangsmand for skabelsen af en ægte enhedsfront imod Hitlerfascismen.

Thälmann var en arbejderleder i ordets bedste forstand, transportarbejder, fagforeningsfunktionær og et meget afholdt medlem af rigsdage, indtil Hitler med sit kup i marts 1933 annullerede kommunisternes 4,5 millioner stemmer og 81 mandater. Hitler-kuppet betød at det kommunistiske parti overgik til illegalitet.

Op til Hitlers magtovertagelse havde de nazistiske horder truende foretaget truende manifestationer udenfor kommunisternes partihus - Kar Liebknecht bygningen i Berlin - ”imod den kommunistiske pest”, som blev imødegået med solidaritetsdemonstrationer med over 150.000 deltagere. Blot 2 dage før Ernst Thälmann som leder af KPD skulle flygte til Polen og lede kampen mod det nazistiske tyranni fra udlandet blev han anholdt, forrådt af en provokatør.

Under hans 11 år lange fængsling blev der udviklet en kæmpemæssig international solidaritetsbevægelse for hans frigivelse. Der blev også flere gange gjort forsøg på befrielse i fængslet. Første gang var i 1934, hvor det kommunistiske partis fremskredne og velforberedte flugtplan i sidste øjeblik blev forrådt af en stikkerprovokatør, og medlemmerne af befrielseskommandoen blev anholdt.

På Kominterns 7. verdenskongres i 1935 - der fandt sted under ledelse af Georgi Dimitrov, der selv stod anklaget ved en nazidomstol, anklaget for medvirken ved rigsdagsbranden, men måtte løslades - blev Ernst Thälmann udnævnt til ærespræsident.

Talrige steder i verden er blevet opkaldt efter Ernst Thälmann, som udtryk for denne internationale solidaritet og den antifascistiske kamp, som dermed er blevet en introduktion til revolutionære og kæmpende arbejdere af Ernst Thälmanns navn og virke. I kampen mod Francos kup i Spanien var ”Thälmann-kolonnen” af frivillige en af de mest navnkundige.

Man synger endnu sangen ”Spaniens himmel” om dens kamp.

På museet er der også et kort uddrag af Ernst Thälmanns lange brev til en ung revolutionær fangekammerat, der blev anholdt som 17 årig. Thälmann kendte ikke den unge mand personligt, men blev spurgt til råds via illegale kanaler. Det er det sidste dokument, som Thälmann skrev i fangenskab under de vanskeligste illegale betingelser, i februar 1944. Han skrev blandt andet:

”Vær tapper og modig! Med overbevisning og styrke for vores store sag! Og når du evner at møde de nye lidelses- og livsveje oprejst og frem for alt med karakterfasthed, så håber jeg, at der må komme en tid for dig, hvor et socialistisk folkeforår vil gennemskyde dig og redde dig ud af denne lange lidelsestid og dens kvaler.”

Det er et brev af meget stor moralsk og politisk betydning, der viser Thälmanns egen karakterfasthed, indfølelse og illusionsløshed. Han skriver, at han utvivlsomt ved det kommende nederlag og de sovjetiske troppers fremmarch må påregne at blive likvideret af hitlerfascisterne:

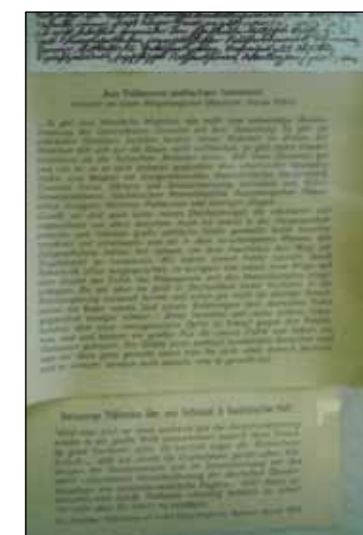
”Hitler regimet vil i en sådan situation ikke holde sig tilbage fra på forhånd at skaffe Thälmann af vejen, eller med andre ord gøre det af med ham for altid.”

I brevet fremlægger han de tyske kommunisters politik overfor raceteori, social demagogi, terror og imperialistisk erobringsskrig.

Han var vis på den antifascistiske fronts endelige sejr - og på sin egen død i den forbindelse.

Thälmann museet hedder Gedenkstätte Ernst Thälmann, ved Ernst-Thälmann Plads i Hamborg-Eppendorf. Det er et besøg værd.

HPJ

Ernst Thälmanns brev til en ung revolutionær fangekammerat

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kriminaliserer boykot "for at beskytte israelske producenter"

Af Scottish Palestine Solidarity Campaign

Den såkaldte europæiske menneskerettigheds domstol finder at boykot af Israelske varer fra de besatte områder krænker de israelske besætteres rettigheder (!) – og i Skotland er Palæstina-aktivister slæbt for retten bl.a. for at råbe 'Boykot Israel'

Boykot er "diskriminerende og strafbar" – dommere ved EU-domstolen

"Indgreb mod ... ytringsfriheden påkrævet for at beskytte israelske producenters rettigheder" – Jerusalem Post

"Først ignorerer de dig, så latterliggør de dig, så bekæmper de dig, og så vinder du" – Gandhi

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har taget skridt til at kriminalisere støtte til palæstinensiske menneskerettigheder.

EU har konsekvent belønnet et Israel der synker stadig dybere ned i forbryderiskhed med åbenlyse tilhængere af etnisk udrensning som udenrigsminister og statsminister. Nu slutter den dømmende myndighed sig til den udøvende og tager parti for Israel ved at kriminalisere dem der støtter opfordringen fra Palæstina til BDS ("Boycott, Divestment and Sanctions" = boykot, ikke-investering og sanktioner) mod den israelske stats blodige vold. Ikke så

overraskende i betragtning af at den britiske regering er indblandet i en lige så blodig militær besættelse af Irak og Afghanistan. Fugle med blodbestændede fjer flokkes med hinanden.

Denne dom er en reaktion på den voksende støtte til BDS som følge af Israels seneste massakrer i Gaza i januar. Den kriminaliserer de samlede skotske, irske og sydafrikanske fagforeningsinitiativer.

Det kan snart blive ulovligt at gøre modstand mod Israels vold med det ikke-voldelige våben en boykot udgør. Dermed vil domstolene ikke give Palæstinens støtter noget andet valg end at udfordre lovene på enhver mulig måde, civil ulydighed og ikke-voldelig direkte aktion medregnet. Dommen har til hensigt at beskytte dem der udfører den etniske udrensning af Palæstina: ifølge Jerusalem Post udtalte Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol "at indgreb mod ... ytringsfriheden var påkrævet for at beskytte israelske producenters rettigheder". De producerer varer på etnisk rensede jord mens de arbejder for at ødelægge palæstinensiske producenter.

Den voksende BDS-bevægelse vil ikke lade sig afskrække af denne seneste dom.

Man må huske på at den britiske regering negligerede ICJ ("International Court of Justice" = den internationale domstol) da den i 2004 erklærede Israels apartheidmur ulovlig og forlangte den nedrevet. Befolkningen i Gaza er ved at blive knust af en åbenlys alliance mellem Israel, USA, EU og de arabiske regimer. De har ingen andre allierede end et civilt verdenssamfund, der kun langsomt er ved at vågne. De har betalt en ekstrem overpris i bjerge af lig for deres afslag på at affinde sig med israelsk-vestlige planer om deres forsvinden. Sammenlignet med deres heltmod og lidelser er prisen for at forsvare menneskerettighederne mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol meget beskedent. Her i Skot-

land står vi ikke ansigt til ansigt med israelske dødspatroljer, mord på vore børn, bulldozede hjem, brændende gårde, fængselsmure, kidnapning af vore bedste sønner og døtre til fangehuller, rutinemæssig tortur, fordrivelse eller daglig ydmygelse begået af morderiske soldater.

Fem medlemmer af PSC ("Scottish Palestine Solidarity Campaign" = den skotske kampagne for solidaritet med Palæstina) kommer for retten fredag d. 7. august under anklage for en forbrydelse der er "racemæssigt graverende", fordi de har afbrudt en koncert opført af officielle "kulturelle ambassadører" for Israel da disse kom til Skotland sidste år. Anklagerne er ikke mere absurde end forsvaret af "israelske producenter" ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, mens Gaza må leve med israelsk påført sult og elendighed. De fem nyder det privilegium at stå side om side med så mange andre der kæmper for retfærdighed sammen med det palæstinensiske folk, hvis modstand mod zionistiske forbrydelser har været en inspiration for verden, men længe er blevet kriminaliseret af Israels vestlige allierede.

Støt dem og vis solidaritet med Palæstina

støtte til boykotten af Israel

modstand mod "indgreb i ytringsfriheden for at beskytte israelske producenter"

21. juli 2009

Oversat af Minna Skafte Jensen for Boykot Israel

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Boykot Israel:

Frafald racisme-anklagerne mod de skotske Palæstina-aktivister!

*Protesterklæring fra
Boykot Israel Danmark*

Frafald racisme-anklagerne mod de skotske Palæstina-aktivister –

Anklag Israel for statsterrorisme og etnisk udrensning

I Skotland er fem Palæstina-aktivister, herunder sekretær Sofiah MacLeod fra Palæstina-netværket Scottish Palestine Solidarity Campaign, blevet anklaget for racisme. Begrundelsen er, at de under en koncert i Edinburgh med det israelske band Jerusalem Quartet skulle have råbt 'Boykot Israel' og 'Stop belej-

ringen af Gaza'. Det israelske band er kendt for sine tætte forbindelser til den israelske stat og til det israelske militær.

Næste retssag finder sted den 1. oktober.

Det er angiveligt den britiske stat, der vil demonstrere sin pro-israelske holdning og lave en pro-israelsk forestilling i retten i Edinburgh. Dette sker på et tidspunkt, hvor stadig flere mennesker verden over får øje på den israelske statsterrorisme – som denne blev demonstreret gennem massakrerne i Gaza omkring årsskiftet, og som den dagligt bliver udfoldet i form af chikane og kollektiv afstraffelse af den palæstinensiske befolkning i Gaza og Vestbredden, for ikke at nævne den racistiske behandling af det palæstinensiske mindretal inde i staten Israel. Den voksende Israel-kritik viser sig bl.a. i form af støt stigende opbakning bag Boykot

Israel Kampagnen, ikke kun i England og Skotland, men i hele verden.

Boykot Israel Kampagnen Danmark protesterer på det kraftigste over racisme-anklagerne mod de skotske Palæstina-aktivister. Boykot af Israel er et legitimt og folkeligt protestmiddel. I sin tid blev boykotvåbnet effektivt anvendt mod apartheidstyret i Sydafrika, bl.a. på FN-niveau..

Boykot Israel kræver:

*Frafald sagen mod de anklagede
Palæstina-aktivister i Skotland!*

*Støt den internationale kampagne
Boycott, Divestment and Sanctions!*

*Længe leve den internationale
solidaritet!*

Hugger den israelske hær kropsdele fra palæstinensere?

*Det zionistiske Israel
kræver at den svenske
regering fordømmer artikel,
som beskylder israelere for
at hugge palæstinensiske
kropsdele til
transplantationer Andre
kræver en undersøgelse af
påstandene*

Levy Rosenbaum anholdes af FBI

købt for 10.000 dollar og videresolgt i USA for 160.000 dollar.

Nu forlanger Israel, at den svenske regering fordømmer artiklen, som betegnes som anti-semitisme af Stürmer-typen, og truer med sanktioner mod Sverige! Den borgerlige svenske statsminister Fredrik Reinfeldt har pure afvist under henvisning til ytringsfriheden og den svenske grundlov.

Donald Broström afviser alle beskyldninger om anti-semitisme og siger, at hans formål er at få påstandene om organtyveri og organhandel undersøgt. En lang række internationale medier og intellektuelle har tilsluttet sig

kravet. Også det palæstinensiske PFLP kræver påstandene undersøgt.

Rygter om israelske organtyverier har verseret siden begyndelsen af 1990'erne, men er først nu blevet bragt frem i lyset. De baserer sig ikke mindst på den kendsgerning, at palæstinensiske familier har fået udleveret slægtninge, der er døde i israelske fængsler eller efter at de har overgivet sig, hvor deres lig viser sig at mangle indre dele. Hundredvis er simpelthen forsvundet og begravet i Israel.

Det zionistiske Israel og dets venner var ihærdige 'forsvarere af ytringsfriheden', da de provokatoriske Muhammed-karikaturer kom frem. Nu lyder der altså helt andre toner, og kommentatorer påpeger, at der er tale om en slags 'omvendt Muhammed-krise'.

NATO's generalsekretær, der var hovedperson i den danske karikaturkrise, har undladt at kommentere og 'forsvare ytringsfriheden'. Men kravet om en uafhængig undersøgelse vokser.

-ko

Den svenske journalist Donald Broström vakte international furor med en artikel i den svenske socialdemokratiske avis Aftonbladet, der opregner en række kendsgerninger og refererer til udtalelser fra palæstinensere om, at palæstinensere er blevet dræbt af den israelske hær og har fået fjernet deres organer til transplantationer, udført af israelske eller amerikanske læger.

En rabbi i New York er anklaget for organhandel. Levy Ishak Rosenbaum har indrømmet, at han har handlet illegalt med organer fra Israel, som han har

Arbejdsmarkedskommissionens forkerte timing og fejlagtige virkemidler

Af økonom, cand.scient.adm. Henrik Herløv Lund

Den borgerlige regerings arbejdsmarkeds kommission har barslet med en række forslag til velfærdsbesparelser, som regeringspartierne selv har måttet afvise, eller rettere 'udskyde' til 'efter krisen'. Henrik Herløv Lund kalder det nyliberale projekt asocialt og uanstændigt

Med fremlæggelsen af sin endelige rapport 20ende august er Arbejdsmarkedskommissionen ved vejs ende.

Arbejdsmarkedskommissionen skulle gøre arbejdet færdigt i forhold til Velfærdskommissionens nyliberalt inspirerede reformplaner for velfærdssamfundet. Arbejdsmarkedskommissionen fik da også herfra Jørgen Søndergaard som formand. Og den har tydeligt fortsat i Velfærdskommissionens spor om, at velfærdsordninger skal underlægges økonomiske incitamenter og økonomisk begrundede stramninger.

Angiveligt skulle Arbejdskommissionen levere besparelser inden for en række overførselsordninger for at dække et hul i de offentlige finanser. Et hul, regeringen selv havde skabt gennem skattelettelse som led i sin nyliberale strategi med at favorisere privat forbrug og sektor i forhold til det offentlige.

Kommissionen viste sig imidlertid allerede i efteråret 2008 i stedet som den store fuser. Kommissionens forslag om halvering af dagpengeperioden og fremskyndet nedsættelse af efterløns- og pensionsalderen blev begrundet med højkonjunkturs arbejdskraftmangel, men var i realiteten helt ude af timing, da krise og arbejdsløshed i stedet stod for døren.

Det kunne ikke blot opposition og fagbevægelse, men den ganske befolkning se, og Arbejdsmarkedskommissionens forslagspakke hang dermed i den tomme luft.

Med enøjet stædighed har Jørgen Søndergaard og Co. imidlertid fastholdt et håb om revanche ved fremlæggelsen af kommissionens endelige rapport. Og

formentlig med den bagtanke om ikke andet at så nogle frø på langt sigt.

Man har derfor fastholdt linjen og forslagene om indgreb over for dagpenge og efterløn, tilføjet yderligere indgreb mod førtidspension og fleksjob. Og man har stædigt holdt fast i, at det handlede om sikring af arbejdskraftforsyning og beskæftigelse – om ikke andet så på længere sigt. Der er imidlertid ikke grund til andet, end at også Arbejdsmarkedskommissionens endelige rapport skal blive lige så stor en fuser, som den første blev. Timingen er ikke blevet bedre, men værre.

Danmark står med en dobbelt økonomisk krise, der må forventes at blive både langvarig og dyb. Udefra skylder den massive internationale finanskrise ind over os ledsaget af styrtdyk på eksportmarkederne. Og indefra kommer en bolig- og forbrugskrise, efter at den af Fogh-regeringens skattestop og lånereformer skabte voldsomme dansk boligboble brast. Begge dele vil det tage dansk økonomi en årrække at komme sig over, og der er derfor udsigt til fire til fem års vedvarende økonomisk krise, mens arbejdsløsheden må vurderes at stige til omkring 300.000.

Ineffektivt og skævt SU-forslag

Arbejdsmarkedskommissionen foreslår, at studerende, der senest tre år efter adgangsgivende eksamen består først års eksamener på en kompetencegivende uddannelse, skal have en skattefri bonus på 10.000 kr. Endvidere foreslår kommissionen, at unge, der starter senere end to år efter adgangsgivende eksamen, skal have begrænset deres SU til normeret studietid. Arbejdsmarkedskommissionen angiver, at forslaget kan nedbringe det ekstra tidsforbrug i uddannelsessystemet med mellem et kvart og et halvt år, øge beskæftigelsen med 4-8.000 personer og styrke de offentlige finanser med 1-2 mia. kr.

Men der er tværtimod udsigt til, at Arbejdsmarkedskommissionens bo-

nusforslag vil føre til uoverlagte og forhastede studievalg og dermed forøge risikoen for studieskift og studietidsforlængelse. Ligeledes vil kommissionens forslag om begrænsning af SU-perioden for studerende, der påbegynder et studium senere end to år efter afslutning af kompetencegivende uddannelse, formentlig tvinge studerende til øget erhvervsarbejde og dermed tværtimod modvirke målsætningen om at øge andelen af en ungdomsårgang, der gennemfører en videregående uddannelse.

Henrik Herløv Lund: Resumé af analysen af Arbejdsmarkedskommissionens SU-forslag Kan læses i sin helhed på www.henrikherloevlund.dk

Manglende effekt på beskæftige og offentlige finanser

Timingen er ikke Arbejdsmarkedskommissionens eneste svipser. De økonomiske realiteter, så langt vi kender, handler om stor og vedvarende arbejdsløshed. I denne sammenhæng skaber det selvfølgelig ikke mere beskæftigelse, hvis man lukker efterlønsordningen ned eller svinger den økonomiske pisk over dagpengemodtagere, endsige hvis man presser mennesker med i forvejen begrænset arbejdsevne tilbage på arbejdsmarkedet.

Og uden øget beskæftigelse ingen væsentlig forbedring af de offentlige finanser.

Tværtimod kunne Arbejdsmarkedskommissionens forslag tværtimod risikere at øge arbejdsløsheden. Når arbejdsløsheden er stor og stigende,

ville fx de ældre, der ved et efterlønsindgreb ikke ville kunne opnå efterløn, kunne stille direkte op i arbejdsløsheds-køen – ligesom de mennesker med reduceret arbejdsevne, som ikke mere kunne få førtidspension og fleksjob, ingen chance har for beskæftigelse i det arbejdsmarked, som tegner sig en årrække fremover. For allerede nu ser vi, at fleksjobbere ikke ansættes, men fyres i virksomhederne.

Arbejdsmarkedskommissionens fejl har imidlertid ikke blot bestået i ringe timing, men også i fejlagtigt valg af virkemidler. Kommissionen har – ligesom regeringen – ikke villet erkende, at der skal en anden økonomisk strategi til for at skabe beskæftigelse. En strategi, der erkender, at krisen er i markedsøkonomien og den private sektor, og at det derfor er det offentlige, som skal gå foran med at skabe øget beskæftigelse gennem øgede offentlige investeringer og offentlig velfærdsbeskæftigelse.

Når det er det offentlige forbrug og velfærden, som holder krisen og arbejdsløsheden i tømme, er det naturligvis samfundsøkonomisk helt i skoven at jage velfærdsbesparelser.

Og når man så tilmed gør det inden for en række overførselsordninger for samfundets ældre og nedslidte, for de fyrede og for mennesker med begrænset arbejdsevne, er det tilmed asocialt og uanstændigt. En sådan strategi kan kun betegnes som at træde på dem, der i forvejen ligger ned, og som et helt uacceptabelt brud med det hensyn til de svage, som er lakmusprøven på, om vi overhovedet skal kunne tale om et velfærdssamfund.

Førtidspension fortrænges, fleksjob devalueres

De manglende sociale hensyn viser sig især i Arbejdsmarkedskommissionens forslag om førtidspension og fleksjob. Vedrørende førtidspension hævder kommissionen, at man vil forebygge, men ikke erstatte den gennem nye forudgående ”udviklingsforløb”. Men udviklingsforløb skal omfatte alle, hvor man ikke kan udelukke, at de engang i en ubestemt fremtid kan blive bedre og blive i stand til at arbejde i et eller andet omfang. Samtidig foreslår Arbejdsmarkedskommissionen ydelsen i udvik-

lingsforløb væsentligt nedsat i forhold til førtidspension, hvorved kommunerne gives et stærkt incitament til fremover at vælge udviklingsforløb i stedet for egentlig førtidspension.

Reelt lægger kommissionen således op til fortrængning af den egentlige førtidspension til fordel for en midlertidig ordning i discountudgave. Konsekvenserne for de fra arbejdsmarkedet af helbredsgrunde udstødte vil være stærkt negative: Ikke alene vil de blive langtidsparkeret på et yderst lavt forsørgelsesgrundlag med en uvis fremtid, de vil samtidig på trods af ringe arbejdsevne og dårligt helbred blive kastebold i vedvarende ”opfølgninger og indsatser”, der skal retfærdige fastholdelsen af dem i disse ”udviklingsforløb” og om muligt presse dem tilbage på arbejdsmarkedet.

En sådan behandling af nogle af samfundets svageste kan vi ikke være bekendt.

Det samme gælder Arbejdsmarkedskommissionens forslag vedrørende fleksjob. Men det erklærede formål at ville tilgodese de ”svageste” foreslår Arbejdsmarkedskommissionen det offentlige løntilskud til fleksjob omlagt fra i dag at følge lønnen til fremover at skulle aftage i forhold til lønnen. Men da virksomhederne selvfølgelig ikke vil kompensere fleksjobberne lønmæssigt for det faldende offentlige tilskud, bliver det fleksjobberne, der kommer til betale gildet i form af betydeligt lavere indkomst.

Skulle Arbejdsmarkedskommissionens forslag blive realiseret, vil fremtidens potentielle fleksjobbere såvel som arbejdspladserne blive nødt til at tænke sig om to gange, fordi fleksjobberne nu får forringet deres lønvilkår betydeligt i forhold til hidtil, og for arbejdspladsernes vedkommende fordi de nu opdeles i et A- og B-hold.

Den virkelige hensigt med denne devaluering af ordningen kan kun være at stikke en kæp i hjulet på tilgangen, uanset at fleksjobordningen har været en succes og sørget for, at en lang række mennesker kunne blive på arbejdsmarkedet på trods af reduceret arbejdsevne og på samme overenskomstvilkår som de almindeligt beskæftigede. Et frontalangreb på det rummelige arbejdsmarked.

På grund af deres reducerede arbejds-

evne er alternativet til fleksjob for disse mennesker næppe beskæftigelse de første mange år, men først arbejdsløsheds- og/eller sygedagpenge, dernæst formentlig kontanthjælp. En opskrift på social deroute uden for arbejdsmarkedet.

Og hvorfor? Handler det i virkeligheden om, at man i den nyliberale lejr ønsker genskabt en ”sulten reservearme”, der kan ånde de beskæftigede lønmodtagere i nakken og bidrage til at holde deres løn- og velfærdskrav i tømme?

Århus: White Pride-overfald

Omkring 100 århusianere mødte mandag den 24. august op på Lille Torv for at vise deres protest efter et nyt White Pride-overfald sent lørdag aften. Her blev en ung venstreorienteret først jagtet af en halv snes højreekstremister og senere overfaldet med flasker og spark i 7-Eleven på Lille Torv.

- Vi er overraskede over den fine opbakning, da mødet var indkaldt med under 24 timers varsel, siger en tilfreds Agnes Holst, talsperson for Antiracistisk Netværk-Århus.

Manifestationen forløb uden episoder af nogen art og i et fint samarbejde med politiet. Derfor har Antiracistisk Netværk-Århus besluttet, at vil man gøre det igen, hvis der kommer nye overfald – selv om man naturligvis håber det modsatte. Der har været mere ro den sidste tid, men så sent som i juni var der et grimt overfald i Mølleparken. Her gik en større gruppe White Prider til angreb, hvor to tilfældige gæster blev overfaldet.

- Det må aldrig blive en vane med disse overfald – og vi kan slet ikke tie dem ihjel, fortsætter Agnes Holst. Derfor vil vi fremover mødes på gerningsstedet kl. 17 dagen efter, hvis der sket et nyt overfald.

Antiracistisk Netværk-Århus har anmeldt overfaldet til politiet og givet vigtige tips videre.

- Nu har vi gjort vores, så må resten være op til politiet. Men med tre anholdelser og videooptagelser fra 7-Eleven burde det også være muligt, slutter Agnes Holst.

Det altfavnende overvågningssamfund

Af Revolusjon

*Det norske tidsskrift
Revolusjon gennemgår her
den dramatiske udvikling af
overvågning og
befolkningskontrol, med
terrorlovgivningerne som
alibi*

I de seneste år er de tekniske muligheder for overvågning øget dramatisk. Det gælder overvågning via billede og film med et stadig stigende antal kameraer nær sagt overalt – forretninger, benzinstationer, trafikknudepunkter, bompengeanlæg, i alle former for kollektivtrafik, offentlige og private bygninger, i skoler og undervisningsinstitutioner og ude på gader og offentlige pladser.

Det gælder elektronisk overvågning af alle pengetransaktioner fra banker, pengeautomater og ved brug af kreditkort. Videre gælder det kontrol og lagring af data fra elektroniske indgangskontrol- og låsesystemer, som er sat i drift i nær sagt alle offentlige og private virksomheder. Det gælder signalovervågning og lagring af trafikdata for alle typer telefoni, e-mail og internetbrug. Og det gælder en stadig udvidet adgang til informationsindhentning og samkøring af både offentlige og private personregistre.

Overvågning i ly af "kampen mod terror"

Under dække af "kampen mod terror", særlig efter terrorangrebet mod New York 11. september 2001, har det været legitimt at sætte alle mulige overvågningstiltag i værk. Disse tiltag har i særlig grad rettet sig mod muslimer og politisk oppositionelle miljøer, som på en eller anden måde kan beskyldes for at kunne planlægge voldelige eller politiske aktioner.

I tillæg til de traditionelt nationalt baserede overvågnings- og efterretningstjenester er der vokset en del inter- og overnationale efterretningstjenester frem, som har styrket mulighederne for overvågning af enkeltpersoner og organisationer.

Echelon

Af de "internationale" overvågningssystemer er Echelon-systemet det ældste. Det omfatter udveksling af signalefterretning (tapning af radiokommunikation, telefoni og anden elektronisk kommunikation) mellem USA, Storbritannien, Canada, Australia og New Zealand. Dette system har været i drift siden den første fase af "den kolde krig" og blev oprindeligt oprettet for at overvåge radio- og anden signalkommunikation i de dengang socialistiske stater, Sovjetunionen, Kina og Øst-Europa.

Efterretningsvirksomhed gennemføres ved, at al datatrafik analyseres af kraftige computere, hvor indholdet scannes for interessante søgeord. Kommunikation, der identificeres af systemet som interessant, bliver gemt til eventuel videre analyse. Systemet er i dag baseret på, at der skal gennemføres en total overvågning, hvad der fører med sig, at alle former for elektronisk kommunikation, militær radiokommunikation, telefonsamtaler, sms'er, fax, e-mail og internettrafik skal kunne overvåges.

For at kunne gennemføre denne form for minutios overvågning må det antages, at ejerne af anlæg og tekniske systemer, eller de som har adgang til disse, giver den, som ønsker at foretage overvågning, fysisk tilgang til transmissionsudstyret. Dette gælder i de tilfælde, hvor information ikke kan hentes via overvågningssatellitter eller traditionelle militære lyttestationer.

Echelon-alliancen nægter selv at give oplysninger om systemet eksistens og metoder. Det anses troligt, at flere landes efterretningstjenester deltager i indsamling og udveksling af information end de oprindelige deltagernationer, der er nævnt ovenfor. Tre af de lande, som har været mistænkt for at levere råmateriale fra signalefterretning til Echelon-netværket uden formelt at være medlem af dette, er Israel, Tyskland og Norge.

EU's datalagringsdirektiv

EU har via sit datalagringsdirektiv, (EU-dir. 2006/24/EF), som trådte i

kraft 15. september 2007, pålagt medlemsnationerne at gennemføre en lovgivning, der pålægger teleudbydere at registrere al kommunikation og gemme oplysningerne i op til to år. Det officielle beslutningsgrundlag bag direktivet er at bekæmpe alvorlig kriminalitet og terrorisme. Det var oprindeligt tænkt som en del af det indre retlige og politimæssige samarbejde i EU, men blev senere lavet om til at være en del af reglerne for det indre marked, noget som tyder på, at det også kan komme til at gælde for Norge og de øvrige EØS-lande. På baggrund af dette arbejder Justitsministeriet og Trafikministeriet i Norge med at fremlægge en lignende lov for Stortinget.

EU's datalagringsdirektiv er særdeles omfattende og detaljeret med pålæg om lagring af alle trafikdata for e-mail, alle former for telefoni og internet. Det gælder registrering og lagring af brug, identitet, ip-adresser, telefonnumre, navne og adresse på abonnenter/registrerede brugere af samme, tidspunkt og dato for kommunikationen, modtagere af e-mail og telefoni, samt lokaliseringsspunkt (hvilken sendemast mobiltelefonen har brugt) ved mobiltelefon.

Denne information skal ifølge direktivet kunne lagres mellem seks måneder og to år, medmindre materialet i mellemtiden indgår i en efterforskning. EU's datalagringsdirektiv er stærkt omstridt i Norge, og der har fra mange side været argumenteret imod implementering af dette, begrundet med forsvaret af privatlivsbeskyttelse, retssikkerhed og demokratiske rettigheder.

Svensk overvågning af internetkommunikation

Den svenske stat kan nu i praksis overvåge al internetkommunikation mellem Norge og udlandet. (*Det samme gælder i en vis udstrækning for Danmark, KP*) I mange tilfælde kan også anden elektronisk kommunikation mellem norske borgere/institutioner internt i Norge overvåges af svenskerne. Dette kommer klart frem i to rapporter udarbejdet af Datatilsynet og Post- og Teletilsynet

på opdrag fra deres respektive ministerier (Fornyrings- og Administrationsdepartementet og Samferdsledepartementet).

Baggrunden for dette skal igen findes i "kampen mod terror" og er nedfældet i en svensk lov, nemlig den såkaldte "Lov om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet", også kaldet FRA-loven, som blev vedtaget af den svenske Rigsdag i juni 2008 og trådte i kraft 1. januar 2009.

Det er denne lov, som giver den svenske regering hjemmel til at udspionere al elektronisk kommunikation, som passerer den svenske rigsgrænse.

Typiske eksempler på den type elektronisk kommunikation, som dermed kan overvåges, er e-mail, internettjenester og ip-telefoni.

Denne lov var udsat for stærk kritik, og på baggrund heraf blev der gennemført mindre ændringer i lovtæksten. De ændringer, der blev gennemført i sidste ende, var kun for at sikre svenske borgers ret til privatliv, mens andre landes indbyggere, som f.eks. norske, ikke fik indrømmelser, der kunne styrke handlefrihed og borgerrettigheder.

Justeringerne rokker heller ikke ved det faktum, at *princippet om masseovervågning af en hel befolkning, uden der foreligger grundlag for mistanke om noget kriminelt*, fremdeles står ved lov. Dette bryder med alle hævdunde principper for, hvad der kan tillades i et land, som vil kalde sig en "retsstat".

Det praktiske grundlag for, at svenskerne til dette formål med loven i hånden kan overvåge næsten al norsk internetkommunikation og mange norske telefonsamtaler, er, at det meste af denne type kommunikation fra norsk side bliver ført ud i verden via kabelsamarbejde mellem Norge og Sverige. I princippet vil også trafikken mellem to personer i Norge, altså norsk trafik, som hverken er udsprunget eller gennemført i Sverige, komme til at passere igennem en af FRA's lytteposter, dersom den af tekniske hensyn skulle blive sendt igennem Sverige.

Det er det svenske "Försvarets radioanstalt" (FRA), som har opgaven, og på dette felt står for overvågning af Norge og norske indbyggere, som altså kan medføre, at så godt som al norsk inden-

landsk og udenlandsk tele- og datatrafik kan være overvåget af den svenske statsmagt. FRA er i dag en civil etat underlagt det svenske forsvarsministerium. FRA blev oprettet i 1942 og opgiver i dag at have 650 ansatte og et officielt budget i 2008 på 568 millioner svenske kroner. Ifølge svenske medier planlægger FRA at ansætte yderligere 250 personer.

FRA bedriver efterretningsvirksomhed på opdrag fra en stribe forskellige offentlige myndigheder i Sverige, fra regeringen og vekslende dele af militærapparatet til de svenske toldmyndigheder. De to hovedopgaver for FRA er i

dag, ifølge virksomhedens eget udsagn, "overvågning for at kortlægge udenlandske trusler mod Sverige, støtte svensk udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik" og "at støtte myndigheder og statsejede selskaber i arbejdet med risikoanalyser og informationssikkerhed".

FRA-loven har dermed i højeste grad relevans for datasikkerheden for indbyggere i Norge, fordi den giver de svenske myndigheder mandat til at indsamle, lagre og behandle alle typer personoplysninger om os, indbefattet firma- og offentlig information.

Der er på baggrund af denne lov etableret elektroniske mure langs den svenske grænse, som bevirker, at al elektronisk kommunikation (e-post, ip-telefoni og internettjenester) til og fra Sverige skal gå gennem bestemte porte, hvor kommunikation så bliver gennemgået, analyseret og lagret. Det er her tale om særlig komplicerede søgemetoder af teknisk og indholdsmæssig karakter, hvis virkemåde FRA ikke vil gå detaljeret ind på.

Alternativer til overvågning fra Sverige

Finland har reageret på denne svenske overvågning, ved at teleselskabet Telia Sonera valgte fysisk at flytte sine servere fra Sverige til Finland. De ville

undgå, at finsk indenrigstrafik kunne overvåges af den svenske statsmagt og dermed kunne udløse et brud på finsk lov og opsnapping af finsk forsvars- og firmainformation. Den finske kommunikationsminister udtalte et stykke tid efter, at FRA-loven var vedtaget, at den finske regering ville vurdere, om den skulle gå ud med en generel advarsel til finske statsborgere, med den begrundelse at udenlandsk trafik kunne blive overvåget af den svenske stat.

Al kabelbaseret kommunikation mellem det offentlige telenet i Norge og telenet i andre lande går via Sverige. Trafikken bliver sendt via fire knudepunkter (Halden, Kongsvinger, Stjørdal og Narvik), hvor de to sydligste formidler hovedparten af trafikken til udlandet. De to nordligste knudepunkter har lavere kapacitet og bruges derfor mest for at sikre ekstra kapacitet i kommunikationen mellem Nordnorge og det øvrige Norge. De fysiske kabler, som bruges, er dels ejet af Jernbanen med Bane Tele AS som operatør, og dels af Telenor som ejer og operatør. Der er samarbejde mellem norske og svenske operatører om gensidig udnyttelse af fiberkabler på begge sider af grænsen.

Om man fra norsk side ønsker at sende mere trafik uden om svensk territorium, vil det i praksis kunne gøres via et fiberoptisk søkabel over Skagerrak og Nordsøen til Danmark og Storbritannien. Det eksisterende søkabel til sidstnævnte land går via offshore-installationerne i Nordsøen og har ledig kapacitet, og dette kan således repræsentere et alternativ, hvis man ønsker at sende trafik uden om Sverige. Rapporten fra Post- og Teletilsynet kommer ind på dette, men nævner, at det vil være en dyr løsning. Satellitforbindelse er også en mulighed, da Norge har to jordstationer for satellitkommunikation. Men denne kommunikationsform er kostbar, har klare kapacitetsgrænser for overføring af store datamængder og bruges derfor i dag kun i begrænset omfang til almindelig telefoni og datakommunikation. Desuden er det traditionelt netop satellitkommunikation, som har været genstand for den type aflytning, som Echelon, FRA og lignende organisationer tidligere har udført. Man måtte etablere kraftig kryptering, hvis denne kommunikationsform skal gøres mere tryk at benytte.

Retsstilling i andre lande

Skal der ses på de nævnte alternativer, kabelforbindelse via Storbritannien og Danmark, så er disse landes retsstilling vedrørende overvågning relevant.

Storbritannien:

I Storbritannien er det "The Regulation of Investigatory Powers Act" (RIPA) fra 2000, som officielt regulerer statsmagtens grundlag for overvågning. Denne lov er generel, som vanligt inden for den britiske og amerikanske retstradition, og den er derfor vanskelig direkte at sammenligne med den svenske FRA-lov.

I Storbritannien vil det være Government Communications Headquarters (GCHQ) i Cheltenham, officielt med omkring 8500 ansatte, som vil stå for overvågning af tele- og datatrafik på lignende måde, som FRA arbejder i Sverige.

En vid kreds af personer og institutioner, helt ned til embedsfolk på lokalt niveau, kan søge om iværksættelse af overvågning af fysiske personer og lokalisationer med hjemmel i RIPA-loven. Elektronisk kommunikation i kabel, som krydser rigsgrænsen til Storbritannien, vil trolig blive genstand for overvågning, ifølge rapporten fra det norske Post- og Teletilsyn. Britisk presse har taget op, at mange tilladelser til overvågning er gået ud over de formål, som RIPA-loven angiver som legitime. Tryggere elektronisk kommunikation kan derfor næppe opnås ved at sende denne via Storbritannien.

Danmark:

I grove træk er det de samme krav, som officielt findes, for at kommunikationskontrol skal kunne gennemføres fra statsmagtens side i Danmark, som også er gældende i Norge. I Danmark er det politiet og PET (Politiets Efterretningstjeneste), som står for aflytning af telefon og data-kommunikation. Der gælder i hovedsagen et krav om et vist straffenniveau for en forbrydelse, som der er mistanke om, og en dommer skal tillade, at aflytning kan finde sted.

Danmark har ikke nogen tilsvarende lovgivning som den svenske FRA-lov. Med generel hjemmel i "Retsplejeloven" blev EU's datalagringsdirektiv (2006/24/EF af 15. marts 2005) allige-

vel gennemført i dansk ret med virkning fra 15. september 2007. Derfor vil de krav, som tidligere er omtalt, når det gælder EU's datalagringsdirektiv, og de omfattende krav til lagring, overvågning og analyse af al mulig information, når det gælder telefoni, internet og sms, som dette beskriver, i højeste grad også være gældende i Danmark.

Muligheden af en tryggere data- og telefonikommunikation ved at lade den gå igennem denne jurisdiktion vil derfor være illusorisk.

Overskudsinformation som byttemiddel

Overvågning fra forskellige udenlandske spiontjenester har allerede i dag store konsekvenser for retssikkerheden og retten til privatliv for indbyggere i Norge, og det er spørgsmål, som er blevet yderligere skærpet ved FRA-loven og den overvågning, der legitimeres fra svensk side.

Det er her værd at mærke sig, at denne systematiske og fra svensk side officielt sanktionerede overvågning er noget *kvalitativt nyt*.

Dette er tilfældet, i og med at den elektroniske kommunikation mellem alle indbyggere og institutioner vil være overvåget med fuld opbakning fra lovgiverne, og at der bliver opbygget en omfattende infrastruktur for at kunne håndtere gennemgang, analyse og lagring af al denne information.

Et særligt problem med de udenlandske systemer er, at de er totalt uden for norsk kontrol, og at indbyggerne i Norge dermed har endnu mindre kontrol, end hvad der gælder for den indlandske overvågning, over, hvad informationen bliver udnyttet til, og hvad som sker med al den overskudsinformation, som er et biprodukt ved alt overvågnings- og efterretningsarbejde.

De statsorganer, som har de videste fuldmagter til at overvåge, vil have mest information at bytte med andre efterretningstjenester. Den svenske regering peger selv på, hvad det betyder at have et godt og omfattende materiale at bytte med andre landes hemmelige tjenester.

En anden pointe her er det efterretningsmæssige "rustningskapløb", som FRA-loven lægger op til. Når et land sætter så omfattende overvågningstil-

tag i værk, kan det virke "problematisk" for andre lande ikke at følge efter for på lignende måde at skaffe sig et tilsvarende omfattende efterretningsmæssigt byttemiddel.

Storbritannien og Tyskland har igangsat lovgivningsprocesser bygget over samme læst som FRA-loven i Sverige, selvom disse vistnok ikke er så vidtfavnende som den svenske lov. Samtidig er det et velkendt faktum fra den eksisterende overvågningsverden, at fraværet af åbenhed og manglende lovhjæmmel forskellige steder ikke derfor nødvendigvis vil betyde, at overvågning ikke finder sted. Denne udenlandske efterretningsaktivitet rettet mod Norge, norske interesser og indbyggere er desuden stærkt problematisk og vanskelig at acceptere blot ud fra et nationalt integritets- og selvbestemmelsesperspektiv.

Overvågningen – og konsekvenserne for den enkelte

Man har i de senere år søgt at introducere overvågning som et middel til at sikre maksimal tryghed i et samfund. Sandheden er, at overvågningen først og fremmest har været benyttet som et instrument til at sikre indbyggernes passivitet og lydighed over for statsapparatet og de magtmidler, der rådes over.

Den skjulte dagsorden bag den udtalte målsætning om "kampen mod terror" er at skærpe overvågning og den politiske kontrol med den norske befolkning. Der er blevet ringere muligheder for opposition og politisk kritik, retten til privatliv og retssikkerhed er blevet svigtet, ytringsfriheden er i virkeligheden blevet begrænset, og forskellige dele af voldsapparatet får stadig videre fuldmagter.

Alt dette er noget, som i sidste instans fører til den konklusion, at undertrykkelse af arbejderklassen og politisk oppositionelle miljøer er skærpet.

Den diktatoriske side af det borgerlige demokratiske diktatur træder stadig tydeligere frem.

Oversat af KP fra det norske blad Revolusjon nr. 37, juli 2009

KLIMA, KRISE OG KRIG

- HVORDAN HÆNGER DET SAMMEN?

fredsfestival.dk

12. september 2009
- kl. 11-24

Karens Minde Sydhavnen
Wagnersvej 19
2450 København V

13-23

- Film
- Fredskultur
- Om girafsprøget
- 9/11 mysterier
- mfl.

11-13

- Paneldebat:
- Klima, krise og krig
- hvordan hænger det sammen?

Knud Vilby
Mikael Nyberg
Sofie Boel

14-18

- Dansepavillion

Anne Marie Helger
Tamra Rosanes og Lars Krarup
Jesper Klein
Fin Alfred
Folkets hus spillefolk
Impuls trio

13-20

- Fredsfortællinger for børn og voksne

"Historier, som stikker deres små kæppe i hævnens og hadets hjul" Program på dagen

13-22

- Workshops

Klimakrisen
- den moderne tids kolonialisme
Folkelige manifestationer ved topmøder - hvorfor?
Retten til modstand og terrorlovgivning
m.fl.

16.30-22

- Open Peace mic på Loftet

Peter Abrahamsen
Per Warming, Michael Hamilton, Lise Dres, Helge Larsen, John Bæk, Klaus Caprani, Lars Harboe, Mads Heinesen, Tom Frederiksen, Volumen, Sine Bach Rüttel m.fl.

13-20

- Boder og andet

Annicas trylleshows
Asylbørnenes fotoudstilling "Med i bagagen"
Flydende by, model bygges
Fredsvagt
Udstilling: Rune Wrangler
Grill og vegetar-mad, snobrød
Bogsalg mm.

Gratis adgang for alle

19-24

- Aften i caféen

Søren Korshøj
Babak Vakili
Arne Würbler
Tjunatrix
Leif Monnerup
Travellin' band

KGS. ENGHAVE LOKALUDVALG

PEOPLES CLIMATE ACTION

andresen
design

Deltagende organisationer: Valby og Sydvest mod krig - initiativtager, 3F-Byg-, Jord og Miljø, Kunstnere for Fred, Fredsvagten ved Christiansborg, Kvinder for Fred, Hvidovre for Fred, Boykot Israel, Budskab fra græsrodderne, Dansk-cubansk forening, Aldrig mere krig, Støttekredsen for flygtninge i fare, Esperantoforeningen for Danmark, Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea, Kommunistisk Parti, Internationale Socialister, Fighters-Lovers, Foreningen Oprør, Nej til krig, Arbejderpartiet Kommunisterne, DKU, Flydende by, DKKP, Enhedslisten i Valby og Sydhavnen, Fredsakademiet, New Life Copenhagen, Peace Alliance DK, Netværksgruppen økologisk vegetar og veganer mad, Folkebevægelsen mod EU, Initiative og Klimaforum09

Desuden støtte fra: 1. maj fonden, Græsrodsfonden, Enhedslisten Frederiksberg, Karens Minde Kulturhus, Eks-skolens Trykkeri, andresen design, KPId, Peoples Climate Action, Karsten Mathiasen og Stilladsklubben og Kgs. Enghave lokaludvalg

Organisationer appellerer om humanitært ophold til irakiske asylansøgere

Den Danske Helsinki-komité, FN-forbundet, Folkekirkens Nødhjælp, Kirkeasyl og Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre (RCT) retter nu en fælles appel til alle folketingsmedlemmer om at rejse krav overfor integrationsministeren om humanitær opholdstilladelse til de afviste irakiske asylansøgere. Brevet, der er stilet personligt til hvert enkelt folketingsmedlem, lyder:

Natten til 13. august blev de afviste irakiske asylansøgere hentet ud af Brorsøns Kirke. Siden har de opholdt sig under fængselslignende forhold i Sandholmlejren eller hos venner og familie og venter nu på at få genoptaget deres sager eller blive tvangsudvist.

I kraft af dit sæde i det danske Folketing, har du mulighed for at yde en vigtig indsats for at hjælpe en gruppe mennesker, som befinder sig i en virkelig ulykkelig situation. Løsningen er humanitær opholdstilladelse. Det er ligetil og kan gennemføres indenfor eksisterende lovgivning og i lovens ånd. Vi appellerer med dette brev til, at du rejser krav om humanitær opholdstilladelse overfor din folketingsgruppe og integrationsministeren.

Sagen om de irakiske flygtninge handler ikke om partiskel og andre uenigheder. Det handler om, hvorvidt

vi skal hjælpe en lille gruppe af mænd, kvinder og børn, der er i en håbløs situation. Irakerne frygter med god grund for deres liv og sikkerhed, hvis de tvangsudvises. Blandt irakerne er børnefamilier, torturofre og traumatiserede flygtninge, hvis behandlingsbehov næppe kan opfyldes i Irak. FN's Højkommissariat for flygtninge, UNHCR, har opfordret Danmark til at stoppe udsendelserne, en anbefaling der støttes af civilsamfundsorganisationer i Danmark. Red Barnet har kritiseret tvangsudvisningerne og Amnesty International's generalsekretær Irene Khan har opfordret Danmark til at lade irakerne blive.

I har nøglen til en anden udgang på sagen. Det handler om medmenneskelighed, om Danmarks anstændighed - og det handler om vilje. Bolden er jeres. Tag et ansvar og grib den.

Mange hilsner

Den Danske Helsinki-komité

FN-forbundet

Folkekirkens Nødhjælp

Kirkeasyl

Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre (RCT)

Støjende

stressende, meget pladskrævende, kødannende, miljø- og energidræber - disse ting og mere kan tilskrives genstanden - hvis private tilegnelse fremmes af enorme mængder reklamer og markedsaggressive forherligende medieomtaler, - og alt gøres i omsætningens hellige navn, for at fremme salget af den fremmasende og dræbende, - privatbilisme

NB

Aktivister lukker for Amagerværket 26. september

Amagerværket skal lukkes. Så kontant lyder budskabet fra klimainitiativet Shut It Down, der den 26. september i år vil stoppe for værkets kulforbrænding. Trods bedre alternativer, produceres over halvdelen af al el i Danmark fortsat på kul, og der er ingen planer for udfasning.

- Kul er det allermest klimaskadelige brændsel og en af hovedårsagerne til klimakatastrofen. Alligevel er Danmarks kulforbrug ikke faldet under den nuværende regering, og ser man på regeringens klima og energipolitik er der ikke udsigt til forbedringer. Derfor vil vi lukke Amagerværket, siger talsperson for Shut It Down, Tannie Nyboe.

Den 26. september starter med en fælles demonstration fra Christianshavns Torv hen til værket, hvorefter der vil være mulighed for at deltage i forskellige kreative aktioner; nogle skal komme fra vandet i både, mens andre skal blive på land, enten foran værket eller inde på selve værkets grund.

- Vi føler at denne her aktion er sidste udvej. Vi kan ikke vente ti eller tyve år på at afskaffe brugen af kul, for der vil det allerede være for sent at afværge mange af de værste klimaproblemer. Derfor er vi nødsaget til at handle nu, siger Tannie Nyboe.

Shut It Down mener, at aktionen er både legitim og lovlig, da der er tale om nødværge. På grund af de altødelæggende konsekvenser for klimaet ved at fortsætte med at afbrænde kul, bør aktionen være dækket ind under straffelovens paragraf om nødret, hvor en normalt strafbar handling er straffri, såfremt handlingen kan anses som nødvendig for at undgå større skade på personer eller ejendom.

- Vi mener, at aktionen er fuldkommen legitim, da konsekvenserne af at fortsætte vores destruktive brug af kul er langt værre end konsekvenserne af at lukke et kulkraftværk, siger Tannie Nyboe.

Jeg drømte mig ... en drøm i dag, i fuldt dagslys

De herskende er rædselsslagne for ikke at vedblive med at herske

Der fremmanes billeder af horder af terrorister og burkaklædte kvinder

Deres olieklæder og pengestrømmene er ved at tørre ud

Klimatopmødet må skabe grundlaget for åbningen af nye kilder til rigdom

*Befolkningernes bevidsthed om muligheden for og nødvendigheden af en
omlægning,
der ikke giver profit,
øges*

*I frygten for forandring mobiliseres
midlerne, der skal stække folkets indflydelse*

De siger: "I får lov til at sidde med ved bordet" – men ikke ret til at bestemme

De siger: "I får lov til at holde jeres egne møder" – så forstyrrer I ikke vores

*De siger: "Det bliver ikke nødvendigt med så mange hotelsenge"
– derfor behøver I heller ikke være så mange*

De siger: "Vi har næsten fundet løsningen" – så vi behøver ikke jeres løsninger

*De siger: "I skulle hellere bekymre jer om jeres helbred, der er pandemi
undervejs"
– vi bekymrer os mest om vores eget, det gør I vel også*

*De tænker måske: "Når der er pandemi, er det lettere at indføre
udgangsforbud
og forbud mod store forsamlingssteder"*

*Den nat de måtte tæske løs på mennesker, der sad foran Brorson-kirken,
blev de bange*

*Jeg drømte, at vejene overalt blev fyldt af mennesker iført burka
De gik alle sammen ud til Bellacenteret
og indtog de herskendes plads*

*De fastslog med videnskabeligt belæg, at slips og høje hæle er
sundhedsskadeligt*

*Derefter tog de fat på den virkelige dagsorden:
Jordens og menneskehedens fælles fremtid*

Gerd Berlev
21. august 2009

Hva' mæ brandbeskatning?

Og nu skal det rekordstore underskud bruges som undskyldning for at skære endnu dybere på den snart ikke-eksisterende velfærd.

Der er en helt anden måde at rette op på det på: Brandbeskatning af de uhyrlige fortjenester på spekulationer samtidig med at velfærdens udbygges og forbedres. Så kommer flere hænder i arbejde og der skabes større efterspørgsel og skellene mellem rige og fattige bliver mindre. Nå, det kan vi godt skyde en hvid pind efter så længe kapitalisterne sidder ved roret. GB

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 16-19

Tirsdag i ulige uger 13-16

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fre 14 - 17.00

En sulten reservearmé

Regeringens arbejdsmarkedskommission har netop barslet med en ny rapport, hvor de fremsætter forslag til forringelse for fleksjobbere, førtidspensionister og efterlønnere. Til gengæld skulle det indebære, at det bliver lidt billigere at stå i a-kasse.

Oppositionen har udvist en ildevarslende larmende tavshed omkring rapportens fokus og forslag.

Lad os starte med at fastslå, at det er kommissionens anden rapport på mindre et år. Den første blev nærmest taget af bordet (efteråret 2008), før den var udkommet. Dens forudsætninger byggede nemlig på, at samfundet led akut af arbejdskraftmangel. På det tidspunkt stod det klart for enhver folkeskoleelev, at arbejdsløsheden havde været stærkt stigende og ville vedblive med at stige i en kommende årrække. Rapporten var selvsagt så dilettantisk og dens præmisser så fejlagtige, at den udelukkende udgjorde endnu en nagensten i statsministerens sko.

Den nye rapport bygger – ligesom den første – på forudsætningerne om, at "velfærdsordninger" skal underlægges økonomiske incitamenter og økonomisk begrundede stramninger. Den havde til opgave at levere besparelser inden for en række overførselsordninger for at dække et hul i de offentlige finanser, som regeringen med dets skattelettelser til de rige selv har skabt.

Økonom Henrik Herløv Lund har gransket rapporten grundigt og rejser følgende meget relevante spørgsmål:

"Handler det i virkeligheden om, at man i den nyliberale lejr ønsker genskabt en 'sulten reservearmé', der kan ånde de beskæftigede lønmodtagere i nakken og bidrage til at holde deres løn- og velfærdskrav i tømme?"

Henrik Herløv Lund angiver, at arbejdsmarkedskommissionens forslag

Danmark er på vej til en absolut fattigdom i større skala.

vil betyde drastiske forringelser for førtidspensionister, fleksjobbere og i hvert fald kommende efterlønnere. I modsætning til kommissionens påstande om en reducere af arbejdsløsheden påviser økonomien, at det vil føre til en øget arbejdsløshed.

Det sidste er for så vidt også logik for burhøns, idet alle tre grupper ikke tæller med i de arbejdsløses rækker, hvorfor forslag, der vil jage personer fra de tre grupper – som er kommissionens konsekvens – vil føre til en øget antal af arbejdsløse. Dette gælder, uanset om de havner i de dagpengeberettigedes rækker eller blandt kontanthjælpsmodtagerne.

I forhold til førtidspensionisterne vil kommissionen indføre et *udviklingsforløb*, der skal have til hensigt at fastholde førtidspensionisten i en arbejdsprøvningsordning, hvor ydelsen er væsentlig ringere end den, som førtidspensionisten i dag har krav på. Allerede i dag kan kommunerne ved brug af kommunens egen læge fastholde personen, der søger førtidspension, i et femårigt arbejdsprøvningsforløb. Dette kan ved flytning til anden kommune starte forfra på ny.

Når det gælder fleksjobbere, så foreslår kommissionen det offentlige løntilskud omlagt fra i dag at følge lønnen til fremover at skulle aftage i forhold til lønnen. Det vil arbejdsgiverne naturligvis ikke finansiere, hvorfor fleks-

jobberes løn vil falde.

Med hensyn til kommende efterlønsmodtagere foreslår kommissionen, at betalingen for ordningen skal forhøjes. Den ønsker med andre ord at skræmme arbejdere væk fra ordningen eller tvinge dem fra den af økonomiske årsager.

Som nævnt vil samtlige tre områder presse arbejderne ud af ordningerne og føre til en øget arbejdsløshed. Det er kikset at påstå, at forslagene vil reducere arbejdsløsheden!

Henrik Herløv Lund forudsiger, at der i forvejen er udsigt til en arbejdsløshed på omkring 300.000 på baggrund af en fortsat krise over de næste fire-fem år.

Arbejdsmarkedskommissionens rapport og forslag fremkom få dage før Rådet for Socialt Udsatte udtrykte voldsomme bekymringer for en decideret absolut fattigdom i Danmark. Med absolut fattigdom menes, at borgere ikke har råd til at dække helt almindelige, basale behov i dagligdagen.

Analyseinstituttet CASA har undersøgt de økonomiske muligheder for personer, der lever på de nedsatte sociale ydelser såsom starthjælp, kontanthjælpsloft eller 450 timers-regel. Heraf fremgår det, at over halvdelen ikke har råd til sko, tøj, tandlæge eller frisk frugt og grøntsager dagligt. Hver fjerde har ikke råd til tre daglige måltider eller lægeordineret medicin.

Rådet for Socialt Udsatte mener, at Danmark nærmer sig absolut fattigdom, hvis der fortsættes med flere nedskæringer.

Det ser ud til, at regeringen vil løbe linen ud, og at Henrik Herløv Lunds spørgsmål må besvares bekræftende:

Den nyliberale lejr ønsker at genskabe en sulten reservearmé!